

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/2007

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 09.априла 2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Да наставимо главни претрес.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу.

Присутан је:

- **Тужилац Веселин Мрдак,**
- **Оптужени Здравко Пашић,**
- **Браниоци Петронијевић и Ђорђевић.**

Да ли се слажете да данас наставимо претрес саслушањем ових сведока?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ НАСТАВИ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС И ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Извођењем доказа саслушањем сведока који су за данас позвани – Гламочлија Петра и Коралија Ане или Анке, ја то не знам, то ћемо касније утврдити како се сведок зове.

Позовите сведоке.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили сведок Гламочлија Петар и Коралија Анка.

Ми ћемо вас данас саслушати као сведоке, обзиром да сте предложени. Саслушаћемо прво Гламочлија Петра, па ћу да замолим да сачекате. Сад смо само констатовали да сте дошли.

Суд за овим из заседања УДАЉАВА сведокињу Коралија Анку, а у заседању остаје сведок Гламочлија Петар.

Станите овде напред молим Вас.

Сведок ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ЗА СВЕДОКА:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да нам кажете како се зовете? Име Вашег оца, датум рођења?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Гламочлија Петар, име оца Милић, 19.09.1958. године, ул.Љубомира Живковића број 14, Земун Поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада тренутно радите као полицајац? Не? Сада сте шта?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па радник, радим овако по градилиштима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Радник. Да ли сте у сродству или у завади са овде оптуженим Пашић Здравком, да ли га уопште познајете?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Нисам у завади, познајем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам само још Вашу личну карту да Вас идентификујемо.

ВРШИ СЕ УВИД у личну карту за сведока Петра Гламочлију у број Т100932 издата од стране СУП Земун, јединствени матични број 1909958340003.

Ево изволите.

За овим сведок упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, изјави:

Ви сте данас овде позвани као сведок. Дужни сте да говорите истину. Лажно сведочење је кривично дело. При томе нисте дужни да одговарате на питања која би Вас или Вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли то разумете?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада Вас позивам да положите заклетву, чији је текст ту испред Вас.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити о свему истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ми смо Вас позвали овде данас због догађаја из новембра 1991. године у Слуњу, па ћете Ви да нам објасните да ли сте тада били у Слуњу, шта сте радили, на којим пословима сте радили, када сте дошли у Слуњ уколико пре тога нисте били тамо, до када сте боравили у Хрватској? Затим, везано за овај догађај који нас занима, он се односи на лишавање живота др Драгутина Крушића и испричајте нам све што знате о томе? Изволите?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја сам био у Вељуну као полицајац и кад је пао Слуњ онда смо отишли у Слуњ. Значи, 1991. године ваљда и били смо у Слуњу горе у Станици милиције. Ја сам дужио сектор Вељун, Никшић, Витовић и тај терен доле. Тај дан кад је убијен др Крушић ја сам се налазио у Станици милиције у Слуњу, имали смо неки састанак. Састанак се завршио и изашли смо онде у ходник када је дошао Грубјешкић и тражио од командира двојицу полицајаца да иде у Цетинград, да су наши рањени тамо, да морају узети доктора из амбуланте из Дома здравља из Слуња. Командир им је дао двојицу полицајаца, сели су у кола и отишли у Дом здравља. Ту су узели др Крушића и др Љуштину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам ко је био тада тај командант, у колико сати то долази Грубјешкић?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Е сад, не знам, не могу да се сетим које био у почетку командир, јел се то мењало сваких пет, шест месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тог дана, ко је одредио ту двојицу полицајаца?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Тај је одредио, али не бих се могао сетити ко је, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био Грубјешкић?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Грубјешкић је био директор тамо Комуналног, по ратном распореду, тај Грубјешкић, он је с мерцедесом својим дошао, отишао значи са том двојицом полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су били ти полицајци та двојица?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То су били млађи полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При том нећете говорити уколико. Да ли има тамо списка? Уколико је неко од њих на том списку ту испред Вас, његово име нећете рећи.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту двојицу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта је било даље?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Они су отишли у Дом здравља, узели су др Крушића и др Љуштину и срели су др Крушића, е ту је био и Пашић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је ту био Пашић?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У Дому здравља, јер ми смо становали у хотелу а хранили смо се у Дому здравља. То је било после вечере ја мислим

или после ручка, не могу сад и онда је доктор Крушић, Грубјешкић та двојица полицајаца и Пашић су отишли из Дома здравља, а за њима је колима др Љуштина и не знам како се зове, знам надимак ,са полигона један Цига, тако су га звали. Они су са другим колима за њима отишли у правцу Цетинграда. На излазу из Слуња, не знам, на једно километар можда једна кафана и ту је пронађено тело др Крушића и онда смо ми ишли на обезбеђење лица места до доласка увиђајне екипе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: И онда је екипа дошла и вршила увиђај, а ми смо прикупљали податке пошто је ишла кривична пријава против непознатог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте овако да се вратимо на почетак. Кажите када сте дошли у Слуњ? Да ли сте дошли сами или с породицом? Да ли сте дошли тако што сте распоређени?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Распоређен из јединице из Вељуна, пребачен у Слуњ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ТО Вељун?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, из јединице полиције, комплет све станица полиције се преселила у Слуњ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, ког датума отприлике?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Кад је пао Слуњ, сад не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Месец?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Немам појма. Када је Слуњ пао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то можда, ми имамо неке податке овде да је то 16. новембар?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били смештени?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па у једном приватном стану у Слуњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами Ви у стану или?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте радили, где је била полицијска станица?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па ту одмах је била полицијска станица где смо спавали у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви спавали у стану или у хотелу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па ноћио у хотелу, а преко дана кад нисам радио у Слуњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте се хранили?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У Дому здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми где је сама та зграда полиције била смештена, дежурна служба, канцеларије?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У ходнику доле хотела на рецепцији, ту је била, канцеларија била од командира до рецепције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Тад је био командир, не знам, после је он прешао у ДБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је прешао у ДБ?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Пајић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пајић Милош?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је формиран ДБ?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: После једно две, три године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па добро, значи за 1991.годину Вас питам, за новембар, децембар месец да ли је био Пајић?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Тад је био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је била формирана нека цивилна власт, та војно-цивилна власт и ко је њу чинио?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па цивилна власт је формирана при општини, ту је био тај командир мој, председник општине и директори фирми међу којима је био и Грубјешкић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је био председник општине?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Председник општине знам га, не могу да се сетим како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било неко ратно председништво, шта је то било?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, ратно председништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Боснић?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Боснић, да он је био председник Ратног председништва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Опишите нам сад шта је био Грубјешкић?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Он је био директор Комуналног у слуњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега поставио за директора?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Тај Ратни штаб, не знам, нисам у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви њега затекли ту кад сте дошли или је он дошао после Вас?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ми смо први дошли у Слуњ, онда су они дошли сви после нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је већ била формирана САО Крајина?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је РСК формирана?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: РСК – Република Српске Крајине, кад је то формирано?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војне јединице, цивилна власт у Републици Српској Крајини, да ли се тог сећате? Добро. Кажите ми сада шта је било онако карактеристично за Грубјешкића? Питам Вас због тог аутомобила, да ли је то био његов ауто или је ауто припадао Општини?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Његов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте кажите нам који је то ауто?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Мерцедес црни, не знам који је број, 220 ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било нешто одузето, конфисковано у корист тог Ратног председништва или је он слободно располагао тим аутом?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То не знам, знам да је он возио нон-стоп тај ауто, само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био возач или директор?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Директор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми колико је било људи у полицији? Колико је тад радило и како су били организовани послови у полицији?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па тад је нас било, 26 смо прешли у Слуњ први дан значи и онда се после примало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин су се примали људи у полицију?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па било је, провере су биле вршене у Војнићу, пошто смо ми спадали под МУП Војнић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате све за новембар и децембар 1991. године?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Почетак да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је вршио те провере у Војнићу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било могуће да неко буде упућен из неке војне јединице или да сам из војне јединице дође, јави се и укључи се ту у рад полиције?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па није могао сам, морао је имати препоруку од команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се евидентирали ти људи негде који раде?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Сви су имали службене легитимације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли им се ту уписивало нешто у војне књижице ако су дошли из војске?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су примали плату?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Плата је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је Здравко Пашић био у полицији или не?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам да је био у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је он познат из тог доба или не уопште?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: После овог случаја ми је познат, пре тога не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пре овога случаја да ли Вам је познат?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми онда како је био организован живот у граду? Да ли је било могуће да се људи слободно крећу, да ли је био неки полицијски час?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па био је полицијски час навече од 10 ујутру до 5. Кретање је било нормално преко дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу тога да се нормално излазило без икакве контроле из града или је било неких контрола?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па било је контрола на пунктовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам још где су били пунктови?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па били су на улазу и на излазу из места, на мосту и на излазу на бензинској пумпи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то неки од тих пунктова води према Цетинграду или не?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Води.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Тај на мосту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите како је онда то било организовано? Колико људи је било на пункту? Ко је држао то?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Држали су моји са Вељуна по двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војска?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Војска је била са оклопним возилом али је само су били присутни, ништа нису контролу вршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је био задатак људи на пункту?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Контрола и евиденција ко улази ко излази из места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су биле неке пропуснице?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Биле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајте кажите нам то ако се сећате?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па биле су пропуснице али не знам, то је давао Ратни штаб, полиција није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то има везе с овим Боснићем или не? Нема?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су издавали пропуснице?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Они су давали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите како је био организован рад Дома здравља?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То не бих знао, исто су радили по сменама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, обзиром да сте се тамо хранили колико је било лекара, сестара, да ли је било места где људи могу да буду смештени на болничко лечење, кревета?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То не бих знао. Била су два лекара и биле су две старије сестре и млађих једно четири, пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су та два лекара, како се зову?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Доктор Крушић и доктор Љуштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сестре? Ако при том наиђете на неко име од тих имена са списка, реците само ознаку сведока.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, једна је била. Сад тих млађих не знам, знам ову старију по имену Мира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нека Милка, Маријана?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Била је и Маријана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су живели ти лекари и сестре?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па живели су поред Дома здравља у једној згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви заједно?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не. Једни су живели ту, а једни су и били у Дому здравља, сад не бих знао где је ко по именице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они могли слободно да се крећу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су се они хранили?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Исто у Дому здравља где и ми, ту је била кухиња ту су се сви хранили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је остало Хрвата тад?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па на мом терену негде око хиљаду и нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они имали неки другачији режим од Срба у то време?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у том смислу овај др Крушић имао неки другачији режим у погледу кретања и живота?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могао слободно да напусти град да је хтео?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Могао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могао слободно да спава у свом стану ако је хтео?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га Ви знате од раније?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви уопште знате неког од тих људи ту од раније?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете ли Мана Чокеша ко је то?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Њега знам од раније, радили смо заједно у Карловцу у полицији пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми што се тиче полиције која је била смештена у хотелу, ко је спавао у хотелу – сви полицајци, војска или ко?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Полицајци нису сви. Ко је имао смештај од пре свој стан или своју кућу или пријатеља од Хрвата ко је чувао тај је становао ту, а ми који нисмо ми смо имали у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега сте Ви били у стану и у хотелу, јесте ли Ви били нешто неки начелник у тој полицији или тако?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Био сам командир Одељења милиције Вељун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли због тога држали стан и спавали у хотелу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не. Стан сам држао једном пријатељу Хрвату да неко не уђе не покраде и чувао стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А како је био организован ту живот у хотелу, да ли су се људи увече дружили, разговарали, кретали се и тако даље?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па кретали су се нормално до полицијског часа, значи до десет сати навече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дружили се ту у хотелу овде?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете ли да кажете сада да ли сте Ви ту међу тим људима у хотелу или можда у Дому здравља пре овога догађаја виђали Пашића?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Пре доласка у Слуњ га нисам виђао, а виђао сам га значи тада, ја мислим да је и он спавао негде у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била војска?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не могу ништа прецизно не могу ништа. Мислим да је спавао понекад у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била војска?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Војска је била на положају, на граници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на неком полигону ту?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: На полигону да, ту је војска била, то је од Слуња не знам једно пет, шест километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже нам један сведок да су Хрвати у почетку били обележени белим тракама?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас то питам малопре, да ли су Хрвати на неки начин имали различит положај од Срба?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не Хрвати, него су били обележени белим тракама они који су ишли на добровољни рад, ти су имали траке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, какав је то био добровољни рад? Ја Вас питам како је био организован живот ту у почетку у Слуњу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Питајте под питање, не могу се ја сетити тога свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то добровољни рад? Шта се ради?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па уређење парка, уређење цесте, чишћење грана и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је носио беле траке?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ти радници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су били и Срби и Хрвати?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Било је мешано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми сада везано за вашу полицију. Шта је било у полицији, који су све људи били у полицији осим овога Манета за кога смо чули осим Пајића, како је била организована служба?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па служба је нормално, био је командир, био је начелник, били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете имена?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не могу имена, не могу све. Командир у Слуњу је био Мане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки Мане Трбојевић?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је он био?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Он је био начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мане Чокеша?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па био је вођа сектора и оперативац,
инспектор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Пајић?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Пајић је био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Шкора Љубан?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Шкорић Љубан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шкора или Шкорић, не знам?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Крим. техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали опрему за вршење увиђаја?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па неznam, имали су фотоапарат. Углавном
је био онај за вршење увиђаја кофер за отиске и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте имали све 1991. године у децембру месецу када
се овај догађај десио?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли то користили приликом вршења увиђаја?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па сигурно су користили, не знам, ја сам
обезбеђивао лице места, нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је иначе Ваш посао тачно био?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Ваш посао иначе био? Ваш посао онако кад
дођете на посао шта сте Ви тачно радили?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па распоређивао људе на посао, био
командир одељења милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми како је била обучена милиција?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Плаве униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви у исте?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У исте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оружја?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Нормално, кратко и дуго, аутоматске
пушке и пиштољи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Калибар и једно и друго?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког калибра?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па пиштољи су онда били како је ко имао,
ја сам имао дугу деветку ЦЗ, 15 комада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А други ваши полицајци?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па ТТ, највише ТТ и оне 7-65 «Заставу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТТ 7-62?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И аутомате?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: И аутомате.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле њима то оружје, да ли то њих задужује полиција и даје им или они то претходно негде имају.
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: За полицију?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Задужено све у СУП-у Војнић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И свако је то добијао?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз потпис?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имала евиденција нека или?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да. Није могао нико добити да је не потпише и број да се не остави.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче овог Ратног председништва, па везано с тим и овога Грубјешкића како је он био обучен, како су се они људи уопште облачили у цивиле, да ли су као цивили ишли или у неке униформе?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па како ко. Неко је ишао у униформама, неко у цивилу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је ишао овај председник Општине?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У униформи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој униформи?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У шареној маскирној.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио оружје?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Грубјешкић?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја мислим да је он био у цивилу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио он оружје?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њему дао оружје?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ратно председништво.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је онда све давао у Слуњу оружје, полиција, па Ратно председништво, па ко још?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Полиција је давала само за своје раднике. Ратно председништво они су давали по потреби, не знам, за њихове те директоре и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто уз неку евиденцију?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То не бих знао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су рецимо доктори или сестре или медицинско особље имали из неких разлога или због личне безбедности оружје?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ако је неко тражио тај је добио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате Ви доктора Љуштине?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он имао оружје?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је он оружје имао?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: ТТ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то њему дао?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ратно председништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он био обучен?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Цивил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он носио медицинску ону униформу или униформу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па кад су ишли на терен онда су носили мантиле и то, иначе у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми још да ли у то време када сте Ви дошли и када је, што кажете, пао Слуњ, било неких борби у околини или је све већ било мирно? Да ли је било неких спорадичних инцидената и ко је у тим приликама онда ишао на интервенцију?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ми смо ушли у Слуњ, Слуњ је био празан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У околини питам, у околини да ли је било неких инцидената, мањих оружаних?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам са мог сектора од подручја Вељуна није било ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борбе су потпуно престале?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па није ни било борби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Борбе су се завршиле пре него што сте дошли. Питам да ли је било неких спорадичних пуцњава или не?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, на мом терену не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су биле можда неке неформалне, наоружане групе у саставу војске или полиције које сте Ви затекли у Слуњу или које су током Вашег боравка биле тамо?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ми смо дошли први у Слуњ. Иза нас други дан су долазиле јединице неке маскирне униформе, не знам да ли је то било војне са полигона или, не знам, али оне су вршиле обезбеђење тада мостова и општине, цркве, дома здравља, радио индустрије и то су вршили недељу дана и онда смо ми све то преузели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били неки осветници?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осветници неки јесу ли били?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па неки су да, звали се «осветници».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко се то звао «осветницима»?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако кажете да сте обезбеђивали тамо те значајне објекте како је био обезбеђен Дом здравља? Да ли је било неко чување и тако?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Увек је био један полицајац унутра и један споља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одређивао те смене?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Командир милиције у Слуњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То опет овај Пајић?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада да ли смо разјаснили ко је у време када се овај догађај одиграо био командир милиције?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја мислим да је био Пајић. То је 1991. или 1992?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1991. година чим је пао Слуњ, кад кажемо чим је пао Слуњ па сте ви дошли?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Пајић Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате уопште тог? Причамо о времену кад је пао Слуњ Ви сте дошли, онда се десило ово? Да ли се сећате Ви овог догађаја с доктором?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да ми кажете сада Ви сте били присутни и када је Грубјешкић тражио неког да иду за рањенике и после тога на лицу места?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде онда ми кажите када је дошао Грубјешкић, које је било доба дана, где сте се Ви тад физички налазили?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Кад је Грубјешкић дошао у станицу ја сам био у станици код дежурног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то физички, у хотелу, у стану неком, где?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У хотелу, тад је била станица у хотелу и ту је дошао Грубјешкић и тражио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко дана, преко ноћи, ујутру?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Предвече, по подне, предвече и тражио двојицу полицајаца да иду у Цетинград да има наших рањених бораца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога је тражио?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Од командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви седите у истој просторији са командиром?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Седимо ту, то је хол, рецепција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како вам изгледа Грубјешкић тада кад је дошао?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледа, како је обучен, да ли је имао оружје, да ли је имао униформу, капу, чизме?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Како је био обучен не могу да се сетим, али да ли је имао оружје мислим да је имао оружје, мислим да је имао аутомат црни и ТТ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све то носи са собом кад уђе ту да тражи двојицу полицајаца?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он каже?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Каже да има рањених наших бораца да мора узети доктора из Дома здравља да иду у Цетинград. Пошто није било безбедно увек смо давали патролу полиције да иде са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то негде евидентира та пријава коју је практично он дао, да је било борби и да има рањених? Да ли се Ви чудите уопште, кажете у међувремену није било борби, све је било мирно и онда одједном дође Грубјешкић и каже е сад имамо рањених?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То је било подручје Цетинград, ту је било увијек напуцавања. То је граница са Муслиманима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то нам нисте рекли.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Добро, то није мој терен па не знам, не могу о томе, али знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то далеко од Слуња?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па далеко, једно сат времена, можда пола сата вожње колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте Ви то кроз неку евиденцију тамо ту пријаву евидентирали? Да су неки, да је пријављен тај догађај па да дајете неке полицајце да их?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па дежурни је то сигурно записао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте, у коју сте то евиденцију водили?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па водио се дневни извештај догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: И онда су отишли. Командир је дао њима двојицу полицајаца и отишли су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је отишао?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Грубјешкић и ова двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте нам њихове ознаке, не њихова имена?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: «А» и «Ц».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок «А» и «Ц» су одређени од стране командира Пајића?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да иду са Грубјешкићем?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим аутом?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Грубјешкићевим мерцедесом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су се нашли у том тренитку ти сведоци па да су они одређени? Где су они били?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја мислим да је један био, били су чак обадва била горе у Дому здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је њима командир рекао да иду?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па преко везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то веза била?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па УХВ мотороле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико је било моторола?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Шест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули овде да је било неке две у једној варијанти, а по неком другом исказу три?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја знам да сам ја донесо сигурно две моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су биле те мотороле, ко их је физички држао?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Једна је била у станици где је ту у хотелу био дежурни, једну је носио командир и једну је увек носила са собом патрола која је ишла на лице места тако је било обезбеђење и осигурање и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остале две?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Једна је била на пункту на бензинској пумпи, а друга је била на мосту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и она последња?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Једна је била код мене увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, то смо избројали пет?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако командир има моторолу да јави овим преко које може да јави, како онда јавља овим полицајцима у Дому здравља?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па јавља им преко мотороле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли имају они код себе моторолу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, морају имати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ти полицајци који су у Дому здравља имају моторолу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта им он каже?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам шта им је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли били ту у истој просторији, у холу, малопре кажете?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У међувремену сам ја изашао, кад је то било отишао напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И то се све опет колико то све траје и колико је то сати отприлике било?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам, по подне или предвече негде, сад не знам. Ја мислим да је било навече, за време вечере или после вечере, не могу рећи сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље дешава? Шта он каже Грубјешкићу, шта јавља тим полицајцима, шта се евидентира у том дневном извештају?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То не знам шта они комуницирају између себе, то не знам. И након једно два сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко одређује доктора који ће да пође?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, то није било наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је онда било ту у хотелу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, ја сам отишао да обиђем моју патролу на мост и одатле сам отишао да обиђем горе, пошто сам ја био дежурни, да обиђем код пумпе и горе сам се задржао са њим можда једно сат времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од овог разговора са Грубјешкићем сте чули шта?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: С ким разговор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Пајићем?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па чуо сам то што сам рекао да је тражио двојицу полицајаца у Дому здравља да иду у Цетинград са доктором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чули сте ког је Пајић одредио или нисте?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како онда знате да је одредио сведока «А» и «Ц»?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Знам да су они били дежурни горе у Дому здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то Ви претпостављате да су они одређени да иду?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Пракса је била ако се нешто деси полицајци који су ту иду на увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти који чувају Дом здравља иду на увиђај?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте после тога чули шта се десило? Кад сте се Ви вратили то кад сте обилазили, сва та места кад сте обилазили, кад сте се вратили у колико сати?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па вратио сам се кад ме је командир звао да дођем у станицу, да је извршено убојство на путу према Цетинграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, питам у колико сати?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам, навече је то било, не знам, касно навече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас је командир звао како, преко мотороле?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: И дошао сам у станицу, узео сам једног младог полицајца и отишао да обезбедимо лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами вас двојица?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вам је рекао командир?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Рекао ми је да идем на лице места испред ресторана, не знам како се зове, на излазу из Слуња према Цетинграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам то каже преко мотороле или сте се прво вратили у Слуњ па сте онда ишли на лице места?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Вратио сам се у станицу и онда ми је рекао овако и узео младог колегу и једног који је био тамо, не сећам се како се зове и отишли смо на лице места, обезбедили лице места до доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин сте обезбеђивали лице места и шта сте затекли на лицу места?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па затворили смо саобраћај с једне и с друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте, шта сте затекли на лицу места?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Затекли смо испред врата тог ресторана мртво тело, леш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком положају?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па мислим да је био окренут према ресторану, према вратима, сад не знам да ли је овако, лежао је према вратима, мислим да је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На стомаку или на леђима?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ноге су му биле према степеницама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ноге према степеницама, а глава?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Код врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улазу? На леђима или на стомаку?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: На стомаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су на њему биле неке повреде видљиве?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је имао на себи?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Цивилно одело, џемпер неки, мантил није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао беле панталоне или неке цивилне панталоне?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Носио је доста пута беле, а да ли је тад имао не бих се сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао повреду по глави или по овим деловима тела који нису били покривени?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, ми га нисмо, ми смо само видели, нисмо прилазили због трагова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телу нисте прилазили?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте ту околo на том месту где сте обезбеђивали затекли неке трагове?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Јесмо, била је зима, снег, нађени су трагови једног ауто који је био пред сами улаз и једнога на паркиралишту ближе цести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим сте Ви аутом дошли?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Службеним, југом, службени полицијски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви паркирали?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: На улици и упалио ротационо светло да зауставимо саобраћај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тад на пункту кад сте прошли?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, то није био пункт који је био мој, ја сам био дежурни и обилазак не бих се сетио, то је Слуњ давао обезбеђење пункта на мосту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се јавили колегама кад сте прошли пункт?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, службеним колима и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до кад сте обезбеђивали лице места?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па једно након сат времена су дошли, пола сата можда увиђајна екипа из Слуња и вршила увиђај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли затекли тамо чауре неке?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја мислим да су нађене, не знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели чауре ту, било шта?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја сам видео две лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: На степеништу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А докле сте Ви прилазили?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: До степеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то било, у подножју степеништа или на врху?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У подножју, испод значи, у подножју, тамо на степеништу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли препознали од чега су те чауре?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које сте трагове, објасните нам како сте затекли те трагове и шта сте видели, значи пре увиђаја?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па од трагова од возила и трагове ја мислим да је било четворо, да је четворо изашло из кола, трагова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите отиске ципела?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ме да ли је то место било осветљено кад сте ви дошли?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Улична расвета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај ресторан, да ли је он радио?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Био је затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био порушен?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, није био порушен, био је цео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао прозоре, врата?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Можда је тад имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или му је све било цело онако само није радио?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја мислим да је било све цело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули да није био цео, да је био делимично порушен па после поправљен?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: После је био поправљен, врата, прозори, после. Онда је поправљен и онда је после отворен, радио је неко је отворио, али тада није радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је имао прозоре и врата ту где је докторова глава, где видите доктора да ли ту има врата или нема?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, имају врата, улаз, то су улазна врата, имају степениште, па подест, па улазна врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми још колики је тај паркинг ту испред степеништа?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па паркинг је био доста велики, можда једно 50, 60 метара у дужину са једно можда 10 у ширину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико има степеника до улаза у ресторан?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам, једно пет, шест можда, један подест па онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта се онда догађа, Ви седите ту сат времена, чекате увиђајну екипу, ко долази?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Долази увиђајна екипа и врши увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ко чини увиђајну екипу? Којим аутом долазе, колико њих? Да ли су у униформама? Да ли су понели ту торбицу са фотоапаратом?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не бих знао. Они су дошли, ми смо напустили лице места и отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте обављали увиђај?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Био је крим.техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Љубан Шкорић и оперативац Мане Чокеша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато име Бјељац Ранко?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је сачинио записник о увиђају?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па сви су прикупљали податке а записник о увиђају ја мислим да је Мане, не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Записник о увиђају је потписао Мане?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја мислим да је он био главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тај увиђај обављао у јутарњим часовима или у ноћним условима?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У ноћним и онда су наставили сутра ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са телом?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Тело су превезли ја мислим у Дом здравља, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Кад је дошла увиђајна екипа ми смо отишли тако да не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато што је после било с телом, ко га је прегледао?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли била тамо осим др Љуштине и овога покојног доктора још нека друга докторка, односно трећи доктор?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не бих то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули да није био, и чули смо да је била и докторка нека Ана?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не бих то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је наређена нека судска експертиза?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно медицинско-судска? Шта је био тај Љуштина, да ли је он био доктор судске медицине или овако неке друге специјализације?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам, био је доктор, сад шта је био ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта можете у несметаном излагању да нам кажете везано за те увиђајно-оперативне радње и друге радње на откривању извршилаца овог кривичног дела? Значи, без ових мојих питања овако у несметаном излагању шта можете да нам кажете? Значи, ја сам био, вратио сам се итд. и даље сам радио то.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: После смо ми ишли, сваки вођа сектора је прикупљао податке о томе, о том значи убојству. То смо прикупљали пошто није се знало ко је, ко је извршилац. Е сад, држали су се сектори, значи Цетинграда, мој са Вељуна и овај из Слуња, прикупљали смо све те податке и то смо све достављали Мани Чокешу, он је као водио све то, тај предмет. Приликом прикупљања тих података ја сам дошао до обавештења, до сазнања да су Грубјешкић да је дошао у Дом здравља, узео ту двојицу полицајаца, доктора Крушића и ту се затекао Пашић и њега и отишли су у правцу Цетинграда. Иза њих с колима ишао је доктор Љуштина и тај не знам му име, презиме, Цига, прошли су пункт једни за другима. Најпре Грубјешкић са мерцедесом, иза њих након пар минута, два, три минута доктор Љуштина и тај Цига и онда смо прикупили податке. Грубјешкић се вратио након можда 10 минута на пункт назад а доктор Љуштина и тај Цига након можда 45 минута, дошли су у Слуњ. Онда смо прикупили даље податке и сазнања и дошли смо до сазнања да је то извршио Грубјешкић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одакле ту Пашић?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Пашић се случајно затекао у Дому здравља пошто смо се горе хранили сви, јер он није могао путовати, лоше је време па је остао да спава, некада је ишао кући а некад је спавао код нас у станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим одакле у овом делу Пашић ако сте сазнали да је то извршио Грубјешкић?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам ја, нисам ја писао. Ја што сам ја писао ја сам доставио Мане Чокешу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли Ви било шта евидентирали од трагова након по обављању увиђаја?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, то су они вршили увиђај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли било коју евиденцију водили?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Водили су сигурно, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви поднели неки извештај?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе што сте Ви радили?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, поднео сам и службене забелешке и извештај, подносио и то сам све достављао Мане Чокешу и онда је он даље то проследио тужилаштву или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ком тужилаштву?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У Глини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то тужилаштво формирано?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Пише ту од први дан, не знам, формирано је било кад смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах је формирано тужилаштво?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја мислим да је одмах, ту је било тужилаштво и пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А којим је колима ишао др Љуштина тамо на лице места?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па која су још тако кола била у Слуњу која су користили ти људи из Дома здравља?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Били су комби, биле су неке ладе ниве, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А према траговима на лицу места, јесте ли могли да оцените о којем се возилу ради?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Нисам. То ови што су вршили увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте користили приликом истраживања и откривања извршилаца тог кривичног дела на бази којих материјалних доказа сте ви кренули у рад? Да ли је било нешто тамо затечено, јесте ли имали евиденцију колико је имао доктор рана по телу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, не знам нисам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте онда вршили откривање учинилаца кривичног дела? Кажете да сте имали ону опрему за фиксирање трагова па за отиске. Јесте ли имали ви то нешто код себе па да онда откривате ко је извршио кривично дело?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја лично нисам имао јер нисам радио по томе, али крим.техничар који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви радили по том случају?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: По ком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По овом случају убиство доктора?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Прикупљао податке и сазнања на терену од сведока, саслушавали сведоке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли обављали разговоре са сведоцима? Јесте ли евидентирали то кроз службене белешке?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте све разговарали?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па разговарао сам са свима у Дому здравља, са патролом на пункту и са једним што је држао печењару у центру Слуња код робне куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте радили на том случају?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па једно 15 дана до реконструкције, јер након 15 дана је била реконструкција, дошло се до података, онда се дошло до сазнања да је у то био умешан Грубјешкић и др Љуштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је обављао реконструкцију?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Мане Чокеша и увиђајна екипа крим.техничара из Војнића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је поднета кривична пријава против неког?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја мислим да је поднета против Грубјешкића, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И према тим Вашим сазнањима како се тачно одиграо догађај?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па извели су Грубјешкића, значи Грубјешкић је извео доктора испред тог ресторана и пред вратима испалио у њега три метка наводно, три су ране биле колико се сећам, да би доктор још био жив и након тога тај Циго узео ТТ и у главу. То је на реконструкцији која је вршена након 15 дана утврђено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је радио Љуштина?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: На реконструкцију је вођен Грубјешкић и др Љуштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и шта је Љуштина, шта сте открили какво је његово учешће у том делу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам шта су ови открили. После ја мислим да је поднешена кривична пријава била против њега и Грубјешкића али против Љуштине је повучена на интервенцију Кризног штаба, тог Ратног председништва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко оружје одузето од неког?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сад знате да су биле три ране неке на телу па после две на глави?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То знам јер сам читао тај записник пошто су сви доставили те папире код Мане Чокеше и били су упознати с тиме, онда сам читао и ја тај записник. Ко је вршио тај увиђај не могу сад да се сетим по имену али је била крим.екипа, значи из Војнића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај Циго? Да ли сте њега евидентирали по имену и презимену?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, евидентиран је он у том предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него како се зове?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам. Није се ни тад, тад се није знало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Вашим тим сазнањима прво се у град враћа Грубјешкић па тек за њим после 45 минута др Љуштина?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је с Грубјешкићем у ауту?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Пашић и двојица полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се ту створио Пашић, то ми уопште нисте објаснили? Како сте Ви открили да се ту створио Пашић тако кад сте разговарали с тим људима, шта они кажу ко је тај Пашић?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У разговору са једном сестром горе, није она знала име и презиме него описала тако и онда смо га након пар дана

затекли горе у Слуњу, патрола из Слуња и обавила с њим разговор, патрола и привели га у станицу и саслушали. То сам читао у извештају томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте Ви открили да је он био тамо? То Вам је та сестра рекла или како?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да. Он је тамо одлазио на вечеру исто као и ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ја Вас питам за ово лице места код овог ресторана «Сузи», а не где је вечерао? Значи, питам Вас за то како сте открили да је Пашић био ту?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па открило се преко пункта полицијског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко пункта или преко сестре?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Преко пункта. Преко сестре смо добили информацију да је Грубјешкић одвео доктора са двојицом полицајаца и једним, њој непознат и тад се није знало ко је тај, тек се после открило да је то био Пашић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли та сестра каже да је пошао и др Љуштина и Цига?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко Вам је то рекао да су пошли др Љуштина и Цига?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: На пункту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта они кажу за Пашића, Пашић ме интересује одакле се он ту створио? Како сте открили да је он био тамо?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Накнадно се открило да је и Пашић био са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, Пашић сам каже да је он био тамо.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пашић каже да је он био тамо. Он уопште не спомиње да је др Љуштина био тамо нити спомиње тог Цигу.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја знам шта смо ми прикупили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он њега уопште не спомиње да је тамо.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То је у том предмету и кривична пријава поднешена то знам против Грубјешкића и против др Љуштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су те службене белешке? Ви сте то сачињавали и предавали коме?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Мане Чокешу и Љубану Шкорићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је та сва документација завршила?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, то је било у Слуњу. Ја мислим да је све то прослеђено тужилаштву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли потписивали било шта од званичних докумената који се сачињавају приликом откривања извршења неког кривичног дела?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па писале су се службене забелешке и то се потписивало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од нешто овако званичних докумената који касније могу да се користе у кривичном поступку, јесте ли Ви потписали? Овде на записнику о увиђају стоји Ваше име?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Морате га прочитати, да ме подсетите барем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем записник о увиђају поводом овог догађаја стоји Ваше име?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Моје име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја увиђај нисам вршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда имам службену белешку где је каже да су пронађене неке три чауре, једна чаура итд., опет Ваше име. Сада ћу ја све то да Вам дам да погледате. Дођите да видите.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да ли је то потписано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. То је ту фотокопија. Ако будете инсистирали наћи ћемо то и у оригиналу.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ово није мој потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ово није мој потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које није Ваш потпис?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово на овој где су ове чауре?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то могао да потпише?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, мој потпис није, ја се не потписујем тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај записник о увиђају?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту стоји Ваше име и овај Бјељац Ранко да сте били тамо на лицу места?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што би неко уписао Ваше име а не своје на тако једном обичном потпуно увиђају?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли још неке радње после тога предузели, рецимо преглед стана или тако нешто или личне ствари?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ту је ишла патрола из Слуња која је вршила, која је обезбедила стан до доласка увиђајне екипе која је вршила увиђај стана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите да видите овде службену белешку. Значи, сад ћу да Вам кажем ово сад ћемо то да унесемо. Издиктираћемо само да се он изјасни. Има само име и то није Ваш потпис.

За овим се сведоку показује «записник о увиђају» од 25.12.1991. године.

За овај записник о увиђају кажете ту нема Вашег потписа и то нисте Ви писали?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Немам појма о томе, први пут сад то видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Па сведок каже «да нема појма о томе, то први пут сад види».

Затим му се показује «службена забелешка» од 25.12.1991. године која се односи на пронађене чауре и муницију састављена у просторијама СЈБ Слуњ па сведок изјављује «ово је моје име али не и мој потпис».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ово видели раније?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

«И ово нисам видео раније».

Везано за «службену забелешку» од 24.12.1991. године која се показује сведоку исти изјављује «ово је моје име, али не и мој потпис».

Јесте ли ово видели раније?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Као текст, сам текст тако не пишем као прво, толико увучен него увучем центиметар до два, то није мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од маргине, јел'?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да. То није мој предмет уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли видели некада ову кривичну пријаву?

За овим се сведоку показује кривична пријава од 19.02.1992. године.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: По непознатом? То сам видео горе кад се писао предмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је познато?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Па сведок изјављује «познато ми је да је ова пријава поднета».

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То је Чокеш Мане поднео пријаву, Мане Чокеша је подносио ту пријаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кажите ми још Шкорић Љубан да ли је вама познат?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим се сведоку показује и «службена белешка» од 25.12.1991. године о претраживању стана и других просторија покојног доктора као и експертиза – судско медицинска леша покојног доктора.

Сад ћете и ово. Да ли је то ово Вама познато? То нисте Ви потписали, него да ли Вам је познато?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Па исти изјављује «ово ми није познато».

Кажите ми онда како знате да је доктор имао те ране на телу ако тело нисте видели, ране нисте видели на лицу места и ову експертизу никада нисте видели?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па знао сам по причама тих који су радили то, нисам гледао у спис али причало се о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се можда сећате ко је био на пункту, ти људи што сте разговарали?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То су били из станице милиције из Слуња, не знам, моји тада нису били, моји са Вељуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него сте Ви после тога разговарали везано за то како се овај догађај одиграо, па да ли се сећате са ким сте обавили разговор?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Нисам ја обављао, обављао је тај млади колега који је ишао са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви лично радили?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Прикупљао податке, изјаве сведока значи комплет свију из Дома здравља, то имате онда ту у предмету томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Медицинских сестара свију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте разговарали са сестрама?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам, је ли била тамо докторка још једна осим доктора Љуштине, овог покојног доктора, да ли је било још лекара?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, колико ја знам био је само доктор Љуштина и доктор овај, и од доктора Љуштине је узета изјава исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте потписали ту службену белешку са његовом изјавом?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је ова сведокиња Коралија Анка можда била тамо као лекар у то време?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Мислим да није. Мислим да је она касније дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми како је могуће да нама Пашић који каже, овде оптужени, да је био тамо на лицу места када се све то десило, каже да је рецимо порушен ресторан, када су они дошли, да ресторан нема врата и нема прозора?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, ја колико се сећам да је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затим он не спомиње доктора Љуштину, уопште да је то вече ишао са њима нити да је тамо био на лицу места када је убијен доктор?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам то, али доктор Љуштина и тај Циго су ишли са другим колима иза Пашића и овога Грубјеша. Не мора значити да су и они ишли, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не мора да значи кад нам кажете да сте открили да је Љуштина учествовао у извршењу дела.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био ту да је тај Цига учествовао у извршењу дела тако што је пуцао, како кажете не мора да значи да су ишли ту.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То је накнадно утврђено након 15 дана кад је вршена реконструкција, тад је то утврђено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то полиција утврдила тамо, тадашња полиција?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Тадашња полиција на лицу места 15 дана након тога кад је вршена обдукција, реконструкција догађаја. Онда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми колико сте Ви утврдили да је било полицајаца?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Двојица. Двојица полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пашић и Грубјеша?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пашић нам каже да је био само један?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам двојица су отишли и један је највероватније ишао са, највероватније ја мислим да је то исто у спису са доктором овим Љуштином, а други са доктором Крушићем. Не могу сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви утврдили којим колима је дошао доктор Љуштина тамо?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: За доктора Љуштину не знам, не могу се сетити али знам за овога Грубјеша да је био са мерцедесом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кажите ми још на крају одакле сад тај Циго ту?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте све утврдили, ако сте утврдили да је он ту учествовао у извршењу дела, које је његово име?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Он је био на полигону, и знали смо га само под надимком «Циго» и то је остало тако и ја мислим да није ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је причао за њега?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па причало се горе у Слуњу, причали су сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите њега не спомиње овде ни опт.Пашић нити други сведоци који су саслушани, нити Мане Чокеша који је био овде, он уопште то не прича.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па има предмет о саслушању Циге, једино ако није команда 13. бригаде повукла тај предмет, војска јер он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви подносили пријаву, јесте пустили војној полицији да то ради ако је то био војни обвезник?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па подносило се радила је и војна полиција и ми заједно. Прикупљали су податке и војна полиција и ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо открили како се зове Циге?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, није откривено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тад у то време је ли откривено?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Нама је само речено да војна полиција преузима тај случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је случај сад преузела војна полиција?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Циге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Грубјеша?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Грубјеша смо ми, јер Грубјеша је био цивилно лице. Био је директор Комуналног и спадао је под нашу надлежност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми тада сте имали кажете неку евиденцију па сте чак евидентирали и ову наредбу да полицајци иду на лице места за те рањенике, кад сте сачињавали записник о увиђају, каква је била пракса тога дана кад се обавља увиђај, наредног дана, јесте давали неки број тим предметима, како је то било?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Сви предмети су били заведени под бројем и у књигу, по повратку са увиђаја одмах се предмет писао. По повратку са увиђаја, ја сам писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неки број тај предмет?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па има број, заведено све по бројевима. Сваки предмет има свој број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно мало пре што смо Вам показали јесте ли видели да нема број?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Мора бити број, онда то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се на службеним белешкама писао број?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, број предмета. Онда то нису забиљешке из тог предмета. То нису моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми како је могуће да се, односно да ли се сећате после колико дана је извршен преглед стана и личних ствари за овог доктора?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не бих знао, али мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то одмах истог дана?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не би знао. Мислим да је сутрадан, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан после убиства?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да. Нисам сигуран, мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А службене белешке да ли сте писали истог дана?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Јер ја сам узимао изјаву од сестре што је живела са доктором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се зове та сестра?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам нисам сигуран, мислим да је Марија или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није Маријана?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Маријана, Маријана. Ја сам узимао од ње изјаву. И онда је њој прећено након неког времена, добила је претеће писмо да ће је убити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко јој је претио?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, није откривено барем колико се ја сећам да није откривено ко је то писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми одакле су ови датуми овде 25.12., 24.12., ако Ви кажете да се записник о увиђају рецимо писао одмах после тог догађаја, овде ја имам 25.12. и немам никакав број на овом записнику о увиђају, је ли то могуће?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушани сведоци, сведок Ваш бивши колега Мане Чокеша каже да је могуће.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Шта да је могуће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако да је то било без броја, па да се накнадно добијао број. А кривична пријава кажите ми да ли се сећате кад је поднета?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Поднета је ја мислим једно непун месец дана после. Мислим нисам сигуран, али мислим да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде стоји 19.02.'92. је ли могуће, значи ово је било у децембру, а ово је 19. фебруар, мало је ту била Нова година, је ли могуће да је то тако?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам, могуће је али обичај је био након месец дана да се шаље, без обзира што је било по непознатом, иде одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а је ли необично ако је било убиство у ноћи 22. на 23. према нашој оптужници, да се записник о увиђају напише не одмах истог дана него рецимо 25.?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могуће, него када је то било могуће да се напише?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Одмах значи те ноћи кад се долази са увиђаја пише се записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још нам нисте разјаснили које је то време када се овај догађај одиграо, у колико сати по Вама и коме сте када сте уступили војсци предмет против тог Циге како се звала та особа против које сте уступили предмет?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте открили. У које време се десило то?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, да, војска преузела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема везе, уступили, преузели. Хвала Вам на помоћи. Хоћете да ми кажете у колико сати се по Вама одиграо тај догађај?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То је било негде око, навече око 9 сати, од прилике, колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убиство само око 9 сати?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не могу, мислим да је тако, углавном после вечере је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте открили да је ту неки Цига, његово име уопште нисте открили?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке ближе податке везане за одређивање његовог идентитета, животно доба, изглед?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ништа, ништа. Само надимак ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко прича о том Циги уопште?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па причало се после реконструкције те, то је процурело, то се крило али то је процурело после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви кажу причало се по граду да су то урадили Грубјешић и Пашић.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су убили доктора?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви то кажу.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Грубјешић да, али Пашић не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви утврдили из којег је оружја пуцано?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте утврдили из колико оружја је пуцано?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па мислим да су крим.техничари из Војнића то утврдили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је то било из ког оружја?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја мислим да је било из аутомата и ТТ-јца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из истог оружја или из два?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, из два, два различита оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тамо значи имали комплетну опрему?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Имали су крим.техничари наши и крим.техничари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли фотографисано нешто тамо?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Јесте сигурно. Биле су фотографије у предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ви то знате или претпостављате да је био фото апарат и то?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Био је фото апарат и гледало се у снимке, слике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте гледали фотографије?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли сте се после интересовали шта је са тим предметом, чули сте да се не подноси пријава против овога, овога Љуштине?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, то је предмет додељен Мани Чокеша и Мане Чокеша је радио по том предмету, не знам шта су они радили даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али позната Вам је ова кривична пријава која је поднета?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, позната то је Мане Чокеша писао кривичну пријаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И познато Вам је да је кад тај доктор Љуштина аболиран, да је Цига предат војсци, односно да га је преузела војска?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То знам из прича, то није се евидентирало нигде колико се ја сећам, забиљешка да је тај Циге предан, тај предмет Цигин предан војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли приведен тај Грубјеша, јесте ли се интересовали?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја мислим да је приведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то требао да ради? Ко је радио?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па радила је наша патрола и патрола војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приводила Грубјеша?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ваше патроле ко?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, из Слуња, није била моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли обављан информативни разговор са њим?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Мислим да је, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли му одузето оружје?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је приликом подношења пријаве се Мане Чокеша консултовао са неким ту код Вас или негде у тужилаштву или у некој вишој полицијској организацији?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнесите овде нешто што нико од сведока није изнео.

Кажите ми је ли знате ко је још, ко је сахранио доктора, кад је он сахрањен?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не би то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли разговарао неко са Вама пре овога догађаја?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте давали свој исказ негде некад раније?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неком другом кривичном поступку?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато да ли је против Грубјеша или Пашића или неког другог лица поводом овога вођен кривични поступак било где?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па чуо сам да је вођен тамо и да су били у затвору у Глини. Грубјеша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Грубјеша био поводом овога у затвору у Глини?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, то сам чуо, а сад. И да је одмах након тога на интервенцију Ратног председништва из Слуња пуштен. Тако се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде кажите нам још детаљно шта сте утврдили везано за Пашића, ко је он, откуд он ту и шта је радио на лицу места.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам шта је радио на лицу места, само знам да је био у Дому здравља, да је ишао на вечеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Како је он завршио са Грубјеша то не знам. Мислим нисам ја узимао изјаву од Пашића, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро од тих полицајаца са пункта, од полицајаца из аутомобила шта сте утврдили за Пашића, кад се он њима придружио?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У Дому здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите Пашић каже да се придружио у хотелу, да је ишао, шетао и да је пошао са Грубјеша ког је тад први пут видео?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да уопште није био у Дому здравља, него је пошао у хотелу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: После.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже идем, шећем и ту дође човек и ја пођем са њим.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: После кад су се прикупљали ти подаци, Пашић је у забиљешкама спомињан да је био у Дому здравља са Грубјеша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је радио на лицу места?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви утврдили?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па нисам ја вршио увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, на увиђају него после у том Вашем оперативном раду шта сте евидентирали у службену белешку?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Рекао сам шта смо евидентирали, изјаве сведока из Дома здравља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из изјава сведока шта сте закључили за Пашића?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Закључили смо да је био у Дому здравља, да је отишао са Грубјеша заједно са колима и да се вратио заједно са њим назад у Слуњ. И са још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо на лицу места шта је радио?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам шта је радио на лицу места, то нисам водио ја тај предмет шта је радио на лицу места, то је водио неко други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите нама је Пашић и овај ту саслушани сведок кажу да су само они ишли, да није ишло двојица полицајаца са њима, дакле састав Грубјешкић, покојни доктор и још један полицајац, а не двојица.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па добро ишао је један, а други је ишао са доктором Љуштином са другим колима. Из Слуња су отишла двојица полицајаца из Дома здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дефинитивно утврдили да су тамо на лицу места били Љуштина, Цига и тај други полицајац у том једном аутомобилу.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, то је утврђено и написана службена забиљешка и достављено том предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро кажите ми још кад сте Ви дошли овде у Србију?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: 90. и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Олује?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте дуго радили као полицајац?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Завршио у Загребу 4 године школу и `74, `79. почео радити, радио до рата у Карловцу, годину дана пред рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До ове `91., кад `90?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: `91.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте после радили исто као полицајац до?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У Војнићу, 15 дана и онда цело време рата до краја рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док нисте дошли у Србију?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још нешто чега се Ви сећате што сада нисте споменули, што бисте требали да нам кажете овде?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам, нисте ме питали ни једно питање поводом реконструкције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте Ви били на реконструкцији, Ви кажете да су неки други обављали.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па други су обављали али сам и ја исто био упознат са реконструкцијом, значи ја нисам био директно вршио реконструкцију али сам обезбеђивао лице места 50 метара са једне 50 са друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: И када је вршена реконструкција, а ту немате у предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема. Зато смо Вас и звали. И шта је било на реконструкцији?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: На реконструкцији је доведен Грубјешкић и доктор Љуштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам шта је, ја нисам вршио ја сам вршио обезбеђење, тако да нисам упознат шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам мало пре рекли, а шта нам нисте рекли везано за реконструкцију? То сте мало пре испричали, да су доведени они и тако, па да су ту били, да је Цига два пута пуцао у главу и тако.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад шта сте Ви видели тамо, јесте ли ви гледали ту реконструкцију?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је обављао реконструкцију?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Крим.техничар из Војнића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не би знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ко још?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: И крим.техничар из Слуња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он како се зове?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Љубан, Љубан Шкорић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био још од полицајаца?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Мислим да је био Мане Чокеша и један млади колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мане уопште не спомиње ту реконструкцију.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми још је ли могуће да је Пашић био у полицији, а да Ви то не знате?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је, кажете у почетку је било 26 полицајаца.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То је била моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За колико времена је нарастао њихов број и на колико то људи да Ви не знате све полицајце?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па за једно 15 до 20 дана можда месец, око 70 и нешто, плус мојих са Вељуна 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви тада у тим разговорима са тим медицинским особљем утврдили да је Пашић био полицајац или војник или шта је он био, када кажу пошао је тамо са њима, шта сте утврдили ко је он? Шта он ради ту у Слуњу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се да су тврдили да је пошао, али не знате шта је он био?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам шта је био, мислим да је био нешто код војске или не знам не могу рећи сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је јесте ли онда узели и разговарали са човеком?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви, те службене белешке и то.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Моје да сам разговарао са Пашићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поводом овога догађаја, не мислим овако?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то онда требао да обави тај разговор?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па овај Мане, он је водио сав предмет. Ја сам обављао разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте саслушали све из Дома здравља.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Открили сте да је тамо био Пашић Здравко. Пашић уопште човек не спори да је био тамо, он каже да је био тамо, ко је онда, зар није било логично да разговарате са њим.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, можда је неко други разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви неког обавестили ево ја сам открио да је овај човек био тамо.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па ми смо сваки пут на повратку у станицу предавали извештај шта је урађено по том предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Дежурном и командиру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пајићу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Шта су они подузимали даље, коме су они давали да обаве разговоре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извештаји плус службене белешке или само службене белешке?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Плус службене белешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И посебно извештаје?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Посебно извештаје, то се предавало извештаји су се предавали одмах по завршетку смене, а службене белешке ако су биле хитне одмах, а ако нису други дан ујутру. Углавном до 10 сати морале су бити сачињене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи могуће је било да се службене белешке сачине и накнадно?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто мислите да онда ове друге које сам Вам ја показала за њих није могуће да се сачине дан после тога, те које сте писали.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, али други дан могу се само сачинити други дан су могле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и ово је други дан?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Други дан су могле, е то је могло, али трећи дан никако. Значи ако је данас догађај и морала се забиљешка написати, сутра до 10 сати ујутро предмет закључити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: А прекосутра не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неких казни због тога?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неких тешких последица ако се то два дана касније напише?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, то је било правило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и одакле онда сад овде фигурирају овде код нас у предмету неке белешке, неки записници о увиђају за које Ви тврдите да тада садрже Ваше име без Вашег потписа које Ви први пут видите да нису сачињене тада?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам ја, ту је моје име, видим да потпис није мој, али видим да ту нема мојих значи забиљешки, то нису моје забиљешке. То је можда писао покојни Бјељац Ранко па је потписао мене, зашто је потписао мене, он је био главни, он је био вођа сектора тог терена где се то десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви сачували нешто од докуметације?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Чије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше личне?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате нешто везано за овај случај?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Немам, то је остало све тамо у одељењу милиције Вељун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `95. године?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, комплет папири су остали тамо, али је то запаљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту или је отишло тамо у Глину где се водио поступак против Грубјешића?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Оригинали су сви отишли у Глину, оригинали, копије су биле све у Слуњу и то је ја мислим да је то запаљено, изгорело, та администрација, колико сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога би ми онда требало да питамо све везано за ово, ако се Ви не сећате, ако нисте Ви обављали увиђај а ту је Ваше име, ако Ви нисте ову муницију пописивали, Ви све ова документа која ми имамо нисте написали, ако нисте били тамо ни на увиђају ни на реконструкцији, нити сте видели тело покојног доктора, кога би ми онда требало то да питамо?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ти крим.техничари из Војнића, сад ја не знам ко је, они су вршили увиђаје и водили предмете убојства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Мане Чокеша био у некој позицији тада вишој од Вас у неком рангу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па био је инспектор, био је инспектор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да сте Ви непосредно радили на овом случају, да би требало Вас да позовемо, он нам је и рекао да сте овде у Србији, где се налазите.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Он?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја сам рекао шта сам ја прикупљао, нити сам присао кривичну пријаву, прикупљао сам белешке, изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, записник о увиђају, то питам?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, увиђај ја нисам вршио. Увиђај ја нисам вршио, ја сам обезбеђивао лице места злочина, а увиђај не. Нисам ни могао то, ја сам полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате да се у Хрватској водио поступак против Грубјешкића и да је он сада на издржавању казне због овог кривичног дела?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То сам чуо. То сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате да ми овде судимо Здравку Пашићу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Због тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Мислим да нема Пашић везе са тим никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево сада сам ја завршила, сад да видимо да ли чланови већа имају питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Није ми јасно, Ви кажете да сте дању држали неки стан неког Хрвата?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да пријатеља мог.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Је ли то значи да сте га чували, шта?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Чувао, то ми је био пријатељ пре рата, радили смо заједно у Карловцу. Само што је он имао стан у Слуњу, а ја сам имао у Карловцу, па сам дошао горе сачувао сам му стан и сав намештај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Што нисте спавали у том стану?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па није се смело спавати због сигурности, јер је то мало одвојено, а још је било онда што каквих, углавном из сигурности нисам смео, своје личне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ваше сигурности, а реците тад кад сте чули да је Грубјешкић тражио од командира два полицајца због рањених, јесте се Ви ту случајно задесили?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Случајно, ми смо имали састанак, састанак завршио и случано били ту код дежурног.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Је ли било неко радно време?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А кад је био тај састанак?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па састанак је почео ујутро око 11, око подне, значи око 11, и трајао је негде у прекидима па негде пре вечере је завршио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Веско?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мени је остало нејасно, која два полицајца су отишли са Грубјешкићем и Љуштином?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Двојица полицајаца који су били на обезбеђењу Дома здравља.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Дому здравља, то је сведок «А»?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја мислим да је «А» и «Ц».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако сам схватио и кажете сведок «Ц»?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сведок «А» каже да он јесте ишао, али сведок «Ц»?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: И овај је био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То он не казује.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам. Знам да је овај «А» ишао са Грубјешинем, а «Ц» са Љуштином и Цигом, то је утврђено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То он негира?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То је утврђено у предмету.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он нема везе са тим, тако бар каже. Где су вама у то време просторије полиције? У то време где се полиција налази?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У хотелу, хотел «Слуњчица».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А шта је са зградом полиције, предратном зградом полиције?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Била је запаљена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Она је била запаљена, да ли сте после прешли у неке друге просторије?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Прешло се преко пута хотела се је прешло у једну зграду, ту је била полиција.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле кад се ово дешава, комплетна полиција је у хотелу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Комплетна у хотелу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте командир Одељења полиције?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Са Вељуна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Из места Вељуна. То је једно 15-так километара од Слуња према Војнићу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта сте у Слуњу? Шта сте Ви у Слуњу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па горе сам долазио сваки дан узимао задатке шта да радим на Вељуну.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А то, само у том смислу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Узимали задатке. Да ли знате ко је и како дојавио вашем овом командиру који вас је звао радио везом је ли тако, да ли знате ко је и како дојавио уопште полицији за то да тамо негде има, да је пронађен леш?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, то не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То не знате.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја сам био на пумпи, обилазио патролу кад ме је командир звао да дођем у станицу и онда ми је речено да је убијен, да има леш.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У записнику о увиђају се наводи извесни Магдић Петар као лице које је 25.12.'91. у 8,30 сати дојавило, дојавило да се тамо испред те кафане налази леш?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли Вам познато то име, тај Магдић Петар?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да познато је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Знам га, Хрват.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте са њим причали?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте са њим разговарали?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам можда јесам, али не сећам се. Мислим да нисам јер ја сам разговарао само са медицинским сестрама из Дома здравља, а са мојом патролом је разговарао Мане Чокеша.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ајмо некако, Ви кажете да се ово дешава кад је Грубјешкић дошао ту у хотел у хол где је и дежурана, ако сам добро схватио па је ту и овај командир Пајић, је ли тако?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да се то дешава поподне, увече?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Мислим да је то пре вечере.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Предвече, пре вечере?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да. Сад не могу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад се ово дешава да Вас командир зове моторолом да идете да обезбеђујете лице места, када се то дешава?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па једно можда сат времена, јер ја сам одмах отишао на пункт, обишао, значи требало ми је пола сата, па рецимо можда сат времена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сат времена након тога што је Грубјешкић дошао и од командира тражио двојицу полицаја?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Већ се знало да.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Онда сам ја знао кад сам дошао у станицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него онда дакле он је знао чим Вас је звао и упутио тамо да идете да обезбеђујете лице места.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, неко је јавио у станицу највероватније и онда сам ја кад сам дошао у станицу ишао на лице места, да обезбедим лице места до доласка екипе и онда ми је речено да је доктор убијен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Дошли сте тамо и рекосте да сте тамо затекли леш, описали сте то да сте тамо затекли трагове возила.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја сам схватио два возила, па Вас.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Два возила.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Два различита возила ако добро разумем?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Сад, за једно је утврђено да је био мерцедес, а утврђено је и друго али не могу се ја сетити сада, дал је био службено возило из Дома здравља, ја мислим да је било службено возило из Дома здравља, сад не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него Вас питам то, Ви сте рекли тамо сте затекли трагове два возила, у таквим ситуацијама наравно да је то један од врло важних доказа које треба обезбедити.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Једно је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па се прво проверава да ли су то трагови истог возила, по ширини самог трага, по размаку оном осовинском, по изгледу шаре и тако даље и тако даље, дакле у том смислу.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ми смо обезбедили лице места, а шта је увиђајем утврђено не знам, али се сећам после када сам читао тај предмет да је споменуто то друго возило које је било паркирано на паркиралишту ближе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Гламочлија Ви сте овде, ето нисте ништа радили али сте врло детаљно причали и у смислу да сте видели тамо да су из тог аутомобила који је пришао близу.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Изашла четири.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: По траговима се види.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: По траговима, значи прегледали сте то па ми остаје сад нејасно.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То се види кад се дође.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисам ништа радио, а откуд Вам ова сазнања?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ми смо дошли до кола, кола су била паркирана према улазу у тај ресторан, ми смо дошли до кола и даље нисмо ишли и то што смо отален видели то смо видели.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А где сте видели друге трагове?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Други трагови су, ово је сад паркиралиште.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ово је сад цеста, главна што иде за Цетинград. На паркиралишту уз цесту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико далеко рецимо од?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па можда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од краја трага овог возила које је пришло објекту.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам 10-так, 15 метара од прилике.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте ту видели да су неки људи излазили из аутомобила?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ту су виђени.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Исто је снег и тамо.
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ту су виђени два трага код тога, од овога су виђени 4.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То дакле тамо су 2 трага?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сам Вас ја добро схватио, да ли је Цига идентификован?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Именом, презименом?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја колико знам да није од стране полиције, да ли је војска по томе шта.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, рекли сте сачињена службена забелешка о разговору са њим?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Е не знам то.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим, онда сам Вас ја погрешно схватио.
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам то. Ја колико се сећам да је дођено до тог податка да је тај Цига био, и прича али мислим да забиљешка од стране полиције није обављена са њим, да он није саслушан од стране полиције, ако је саслушан, онда је саслушан од стране војне полиције. Јер он је био припадник војне полиције на полигону.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он је био дакле, то сам хтио да Вас питам, да ли имате икаквих сазнања о томе, ево не знате како се зове, али ко је он био, шта је он тамо?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У то време, како је изгледао да ли је ишта, да ли сте и до каквих сазнања те врсте дошли?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ништа, само је дошло до сазнања.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кажете припадник, он је био припадник војне полиције тамо на полигону.
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, не, припадник војске.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Војске?
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Али је спадао под надлежност војне полиције.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А која војска је тада тамо била? Да ли то знате.
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Била је.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је тамо тада тамо био, која јединица.
СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: 13. бригада, ја мислим да је командант био Прелјић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли хоћете да завршимо са питањима тужиоче, браниоче, може. Да не правимо паузу, како кажете. Може. Ајде онда тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја нисам баш сигуран да је сведок добро разумео Ваше упозорење са почетка сведочења, ми смо данас чули нешто што нисмо чули до сада ни од једног сведока учесника овог кривичног поступка. Док сте радили оперативно на прикупљању обавештења и података и писали сте некакве белешке.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предавали то како рекосте командире, да ли је неко од Вас тражио или ако јесте ко и да ли сте писали накнадно другачији садржај тих службених белешки и разговора?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, од мене није тражио нико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Видимо да сте обавили и разговор са сведоком «А» и «Б», да ли је то тачно?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Обавила је моја патрола, а не ја. Моја патрола обавила је са њима разговор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је потписао?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја сам обавио разговор са особом «Б».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте обавили разговор са особом «А»?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, то је моја патрола обавила разговор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сведоку може предочити записник о узимању изјаве сведока «А», где стоји доле назначено његово име и потпис?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може али ако направимо паузу. Ако имате Ви код себе може.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Записник о узимању изјаве, то је лице «А». Значи 28.12.'91., записник о узимању изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у овом делу где је хрватски спис је ли тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у овом, том делу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 28.12.'91. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да ставимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, па изволите само приђите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи 28.12., записник о изјави сведок «А». Ваше име и потпис?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То није мој потпис.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ни то није?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, то није мој потпис.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде ми је лошија, то је сведок «Б». Сведок «Б» је ли тако, јесте. Сведок «Б» јесте. Значи ни ово није Ваш потпис?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли хоћемо и због оптуженог да то ставимо овако да погледамо сви или не, је ли има потребе? Да, због имена сведока евентуално оптужени ако хоће, хоћете Ви да видите, приђите и Ви. Па тај записник који

тужилац предочава. Ако нема потребе, морам да питам оптуженог. Шта сте Ви рекли тужиоцу, то није уопште Ваш потпис, али је Ваше име?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И на записнику о узимању изјаве и службеној белешци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Након што се на инсистирање заменика јавног тужиоца за ратне злочине Веселина Мрдака, сведоку предочавају записник.

Како сте рекли записник о?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Записник о узимању изјаве од 28.12.`91. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Записник о узимању изјаве од 28.12.`91. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од сада сведока «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то ознака рецимо стране у овом нашем спису?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је пише и у вашим списима, пошто су списи из Хрватске пише «привитак број 2».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Прибављени од суда у Републици Хрватској, «привитак број 2».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То имате у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

А о узимању изјаве од стране сведока «А», као и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И од сведока «Б», службена белешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И службена белешка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из прилога «привитак број 3».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Из прилога «привитак број 3», па сведок Гламочлија Петар изјављује «да овде је моје име, али ово није мој потпис».

Је ли то кажете?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви обављали разговоре са овим лицима?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Можда сам обављао разговор или сам био присутан обављању разговора, али ја колико се сећам да ја нисам обављао разговоре. Колико се ја сећам мислим да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Можда сам обављао разговор и био присутан, али ја нисам водио.

Је ли могуће да је обављао рецимо неко ко је у нижем рангу у полицији од Вас, па да је потписано Ваше име?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Могуће да је то обављао неки полицајац нижег ранга, а да је унето моје име као командира.

Је ли тако?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете, ако већ, уколико би прочитали да се онда сетите да ли сте присуствовали томе или не?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па кад би знао текст можда би се сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даћемо Вам онда после да прочитате да нам кажете је ли то то или не. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко тада у то време од полицијских, војних, цивилних власти имао интереса, посебног интереса да терети само и искључиво Грубјеша и тамо неко непознато лице или да терети и Пашића у вези убиства овог доктора Крушића?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па мислим да није било нечији интерес да неко некога терети ако нешто није урадио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На основу информација, података које сте Ви прикупили, односно према забелешкама које имамо, а Ви оспоравате да су то Ваше забелешке, састављена је кривична пријава против Грубјеша и против Пашића, да ли Вам је то познато?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Против Грубјеша да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Против Пашића и против Грубјеша и да је вођен кривични поступак против једног и другог у Глини, где ли беше, Окружни суд?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја колико се сећам да је вођен против Грубјеша и да је Грубјеша био у, а за Пашића не знам. Мислим да није, не знам, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да је та кривична пријава и поступак је вођен на основу онога садржаја кривичне пријаве и онога што је било у прилогу тих кривичних пријава, а то је највећим делом није у сагласности са оним што сте Ви нама данас изјавили.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам. Ја ово што сам рекао, то је чега се ја сећам то је тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте неку реконструкцију, неколико 10, 15 дана након тог догађаја?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Ви подразумевате под тим реконструкцијом?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па након 10, 15 дана дошло се до неких сазнања и онда та екипа из Војнића, крим.техничар из Слуња ишли, не сећам се да ли је био тај Мане Чокеша или ко је још био, ишло се са Грубјешаћем и са доктором Љуштином на лице места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта је рађено на лицу места?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, ја сам обезбеђивао лице места у позадини, можда 50-60 метара, тако да не знам шта су они.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли ту вршено неко мерење?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Вршено је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неко снимање, неки разговори, шта је рађено, шта сте Ви то видели?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Мислим да су мерили, да је показивао Грубјешаћ како је извршено то убојство, ја нисам упознат са тим списима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте на лицу места кад сте били, да ли се можете сетити, поменусте да је тај увиђај вршен како, ноћу и дању?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете сетити кад је почет ноћу, ко је био присутан и докле је трајао?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не би знао, ја, ми смо дошли на лице места и осигурали до доласка екипе кад су завршили увиђаје на паркиралишту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које је доба?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па ноћ је, била је ноћ сад не би знао временски сати. И ми смо кад смо завршили увиђај на паркиралишту, снимање тих трагова, ми смо отишли. Они су отишли горе и ту у међувремену је дошла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кажете кад смо завршили снимање тих трагова, а шта Ви радите?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја сам обезбеђивао цесту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Нисам вршио ја увиђај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико дуго је то трајало, тај први део увиђаја ноћу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам ми смо, ја сам и колега отишли негде око, углавном након два сата, сат ипо можда, два смо отишли у Одељење милиције на Вељун.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За то време које сте провели на лицу места, обезбеђујете лице места?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ваљда обезбеђујете док траје увиђај, а не.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, после су дошле екипе из Војнића, крим.техничар и њихова патрола која је све преузела, ми нисмо имали опрему за тако нешто, ми смо били само док они.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико дуго сте Ви били на лицу места?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па можда једно два сата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се за та два сата ишта радило на лицу места?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Дошао је крим.техничар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није то Бородинска битка.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Дошао је крим.техничар тај из Слуња и он је тамо нешто снимао, цртао, шта је радио не знам. Њих двојица су дошла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било неког осветљења, јел било неког мерења, јел било сликања?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Било је, било је мере, мерили су и сликали су. Ту је улична расвета и имали су батерије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ви одете после. Да ли се Ви, да ли, кад се наставља увиђај, да ли сте Ви присутни у том наставку тог увиђаја?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, сутрадан ја нисам био присутан, ја сам радио по другим задацима у мом одељењу милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, ако могу само да прекинем, само да разјаснимо око тога што ћемо дати сведоку да чита. Да ли је било могуће, односно да ли сте приликом утврђивања шта се догодило у овом случају, те разговоре са лицима у Дому здравља обављали сами или са још неким?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из полиције, значи јел био неки полицајац са Вама?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, увек су двојица била, никад сам један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то били полицајци који су нижи по рангу од Вас?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја и Бјељац Ранко смо били увек заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Ви и?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: И Бјељац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идете заједно и обављате разговоре са тим лицима?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, и у Дому здравља и све смо заједно обављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неко, јесте ли водили некад неког млађег полицајца са собом?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не сећам се, али колико знам ја и Бјељац смо били увек заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у вишем рангу у полицији, Ви или тај Ранко?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам мало пре, да ли је било могуће да неко од полицајца напише службену белешку, ко је ту седео са Вама и да Вас као неког старешину, командира потпише, односно стави Ваше име?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Могуће, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то могуће да је био само тај Бјељац Ранко?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или још неко други?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто би онда он потписао Вас а не себе ако је он у вишем рангу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам како, али ја сам потписивао и њега и себе, на, које сам ја писао. Моје име и презиме, његово име и презиме на машини искуцано и потпис мој, потпис његов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је могуће у овим случајевима, ми ћемо Вам дати да то прочитате.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви заједно обавили, били на тим разговорима и да је иза тога он писао службену белешку, а написао Ваше име?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Али, такве случајеве сам ја радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо Вам оставити после да прочитате. Значи то је могуће да је тада сачињено?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто онда кажете, јел то могуће и на оним другим документима које сам Вам показала овде ја, мало пре, где пише Ваше и његово име, па где пише и записник о увиђају?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То не, записник о увиђају не, јел нисам вршио увиђај, не може никако се наћ моје име тамо. Мора се наћ као обезбеђење лица места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова службена белешка са оним списком пронађене муниције, чаура и остало?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То смо ја и Бјељац ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, да ли је могуће онда да је овде Ваше име управо он написао?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете, онда ћете после и то да погледате. То је она службена белешка, кажем тужиоцу, браниоцу и оптуженом од 25.12., где је пописано чауре, зрно, и тако даље, да ли је могуће да сте овде, каже, 24.12., извршили увид личних ствари од покојног доктора у Дому здравља, и да је ту потписано Ваше име, обзиром да сте Ви руководили екипом. Да то нико није накнадно, лажно сачинио?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћете исто да погледате сада у паузи. Да ли сте било шта, да ли је могуће код овог записника о увиђају, који ћемо такође да Вас оставимо да прочитате, да је Бјељац Ранко уписао Ваше име?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па кажем да је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Јел он је писао све те забиљешке, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо да Вам оставимо да прочитате, као и ово што је тужилац сада предложио и предочавао, ове записнике тамо, службене белешке ове који се налазе код нас у списима предмета, ми ћемо да их нађемо, наћи ћемо их такође у оригиналу, сад за паузу, зато морамо да

правимо паузу. Ви ћете сада да решите, хоћемо ли да Ви завршите или евентуално ако ћете наћи још нешто што би предочавали сведоку, да направимо сад паузу па да после наставимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања, и немам више шта да предочавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Браниоци хоћете ли ви сада или да сведока оставимо да ово прочита? Да му дамо ово да прочита за паузу, да пронађемо. Хоћете прво да направимо паузу, или хоћете да. Ајде изволите, како ви хоћете.

Ајде онда да суд прекине рад једно 20 минута.

Ви ћете остати са стручним сарадником суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да настававимо. Јесте ли Ви прочитали ово што смо Вам дали? И, па јел се то, је могуће да сте Ви били присуствовали свим тим радњама и да је то неко од тих Ваших радника сачинио и да је потписао? Ово, увид личних ствари од покојног, јесте ли Ви можда ту потписани као шеф тима који је водио ту истрагу. Микрофон, микрофон нисте укључили.

Ајдемо из почетка. Да ли сте Ви прочитали у паузи сва ова документа која смо Вам дали, службене белешке, записник о увиђају, и шта кажете, да ли сте присуствовали тим радњама или сте их лично обавили?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Прочитао сам, увиђају овоме нисам присуствовао, то ми је сасвим нешто ново, то нисам до сада, не знам. Да ли је то Ранко Бјељац све писао, па потписивао мене, јако могуће, јер он је био вођа сектора ту где је становао доктор Крушић, а мјесто гдје се догодило то спадало је под мој сектор, па је могуће да је он то све писао, јер то кад је и писано тад, ја нисам ни био у Слуњу, ја сам био на Вељуну. То је други дан писано, сутрадан, колико сам ја успио да видим по датуму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви присуствовали тим радњама?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам познато да су обављане те радње, да је сестра Миља ставила сву гардеробу и друго?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је скупила с докторовог кревета ствари, па су онда овде набројане ствари?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То знам из прича, горе што се причало, а иначе ја нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче овог пописа ових чаура, зрна и то?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То знам што сам затекао кад сам на лицу места био, али нисам ја писао забиљешку о томе, то су писали, ја сам писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, да ли је могуће да су Ваши радници то написали а Вас као шефа те увиђајно-оперативне екипе и као командира написали Ваше име као потпис?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то могуће?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да су те радње предузете, из садржине ових службених белешки од раније или их сада први пут у животу видите?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То сад први пут ја видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам познато да су они тад сачињавали, па кажу шефе, ја сам тамо написао службену белешку, пописао чауре?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Можда, не могу са сигурношћу рећи, ја знам да сам узимао изјаве од пет медицинских сестара, то знам, и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је куцао службене белешке о томе, физички ко је то, Ви или тамо Ваши радници?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, то секретарица увек је то куцала, а, моје је куцала секретарица које сам ја писао од овије медицинских сестара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се иначе дешавало да Ваши радници, полицајци, остали, напишу овакве службене белешке и Вас као командира напишу на крају «овлашћено службено лице» па Ваше име?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па било је случајева за неке неvezане случајеве за ово, ал то сам ја потписивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи за ово кажете да ово Вама уопште није познато или јесте?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је могуће или да није могуће да је предузето тада као радња?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Мени је ово, сад ово први пут видим, овај записник о увиђају, ја уопште нисам био на увиђају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам питам за ове службене белешке, са?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: И за белешку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чаурама и са овим стварима, па кажете да Вам је познато да је докторка скупила те ствари са кревета и то?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То сам чуо по причама, али ја то нисам писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, да ли је могуће да је неки полицајац написао, да је ставио доле Ваше име као шефа?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми сада, да ли сте видели записник о увиђају који се налази ту у списима и потпис на том записнику?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Видио сам али то, ја уопште нисам био присутан кад се то писало, тај записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, потпис да ли је Ваш или није?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, није сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је садржина тог увиђаја Вама позната, обзиром да ту стоји «на лешу су видљиви трагови насиља проузроковани» и тако даље?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Познато ми је нешто, али има ту неке ствари које ми уопште нису познате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је Ваше име на том записнику о увиђају, или сте то данас први пут чули?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Први пут сам сад то видео, чуо, први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на оне белешке које се не налазе овде код нас у спису, што смо на крају констатовали, то ће тужилац касније да да и за одбрану, и за оптуженог. Да ли Вам је то познато, ове белешке о разговорима?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја сам упознао се с неким белешкама које су горе биле у документу где је вођен предмет, и то сам читао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове овде данас, које сте читали у паузи?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам сад ове, ове не, ово први пут видим, ове сад три што сам видео, записник и ове две белешке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које две?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па две су биле, за претрес стана и лице места чауре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли гледали још неке белешке овде, јесте ли показали тужиоце? Дајте нам то да прочита, оно, привитак 2 и привитак 3.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, опростите, можемо ли да констатујемо само шта је предочено и шта је сведок читао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, констатовали смо да је сведок читао записник о, ево овако.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А шта му сад показујете, јел то читао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сада није читао, очигледно, ја сад видим од тужиоца да му није дао, сад чујем од сведока да у паузи то није читао.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А шта је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо да видимо.

За овим се на примедбу браниоца констатује:

- Да је сведок у паузи претреса читао и вршио увид у записник о увиђају, од 25.12.'91.године, СУП-а Глина СЈБ Слуњ,
- Службену забиљешку од 24.12.'91.године, која је потписана његовим именом, а која се односи на увид у личне ствари покојног доктора, и
- Службену забиљешку од 25.12.'91., која је потписана именом сведока, и која се односи на попис пронађених чаура и зрна на месту догађаја.

На институирање тужиоца, сведоку се показују и:

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Већ смо му то показали, дакле:

- Записник о узимању изјаве лица које се сада води као сведок под шифром «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, записник о узимању изјаве. Од ког датума, сведока «А»?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од 28.12.'91.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА:

- **И службену белешку од, мислим да је 24.12., о разговору обављеном са лицем које се сада води под шифром, мислим, «Б», сведокиња.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Па се тужиоцу НАЛАЖЕ да одмах исто достави и за суд, браниоце и оптуженог, обзиром да је такође у паузи констатовано да се исте белешке не налазе у делу списка из Хрватске који се налази код овог суда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Уз напомену да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овим тужилац напомиње да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да смо приликом достављања оптужнице, ми доставили комплетне судске списе, и у којима су се сигурно налазили сви ови подаци, јер ово је копија тужилачких списка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Да он предочава део тужилачких списка из Републике Хрватске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Односно боље речено, да прецизнији будем, да је реч о списима који су се налазили у списима наше истраге, где су сада, могуће, али није проблем да се све поново ископира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Односно да се исто налазило и у списима код истражног судије овога суда.

Добро, да ли сте Ви то прочитали, што тужилац сада пита?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Јесам, ту сам гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим сведок изјављује, ја сам и то гледао у паузи, и.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Овога, записник тај, изјаве те, то је највјеројатније самном био Ранко, и он је то узимао, и он је то писао, ја нисам писао, ни једну ту белешку ја нисам саставио и писао, ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Да он није сачинио ни једну од тих белешки.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је могуће, да је и овај записник о увиђају, написао, саставио и потписао Бјељац Ранко, и да ли евентуално може увидом у овај потпис да препозна његов потпис, јер су радили заједно?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Његов потпис ја познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте јел то његов потпис?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На записнику о увиђају означеном под датумом 25.12.1991.године, то је Министарство унутрашњих послова, Секретаријат за унутрашње послове, са ознаком, претпоставимо да је К, нисам сигуран добро у ознаку 1/92, сведок изјављује да препознаје потпис Бјељац Ранка, на записнику о увиђају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад ћемо то да издиктирамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, ја кажем, оно што је он рекао, сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете Ви, станите ту уз микрофон?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ни ово није мој потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас тужилац, јел то од овог Бјељац Ранка?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Потпис је, ово од Бјељца, знам његов потпис, то је потпис његов, ал ово доле није мој потпис. То је опет неки други потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то могуће да је писао овај Ранко?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је он потписао Вас? Чекајте, сада се то није чуло, приђите па кажите то уз микрофон.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, записник о увиђају који ми имамо, није исти записник који сам видео код тужиоца, ја бих Вас молио да то упоредимо, јер се не ради о истом записнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви имате као и суд записник.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ми овде имамо записник на коме стоје на крају Бјељац Ранко и Гламочлија Петар, овлашћене службене особе, без икаквих потписа, затим у заглављу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не види се на фотокопијама. И код нас се не види на фотокопијама, то је проблем у фотокопирању.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па како не може да се види потпис судија, па не ради се о истом документу уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не види се, ни код нас се не види.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Овде нема потписа, тамо има потписа, овде нема никакве ознаке службеног броја, тамо има ознака службеног броја. То значи да постоје два записника о увиђају, са истим датумом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, исти је записник о увиђају, у фотокопирању се изгубио потпис.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, молим Вас, како код тужиоца постоји то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац има оригинале.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, и ово је копија, и ово је копија.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како се на белешкама није изгубио потпис, како је могуће да се изгуби потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је копија.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад свуда стоји потпис сем овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, унећемо то као Ваш предлог па ћемо да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не као предлог, ја бих молио да се одмах утврди јер нешто није у реду. Овде очигледно имамо дупле документе, једне без потписа, друге са потписима, једне са бројевима, друге без бројева.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се могло догодити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате Ви бројеве тужиоце?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Пустите шта је могло да се догоди, сад ћу ја питати, да ли је могло ово, да ли је могло ово, што сте Ви питали и што је тужилац питао. Да ли је могао ово, неко да направи фалш документацију након свега овога, када је повучена пријава против доктора. Како је сведок рекао, то је моје питање, то ћу морати да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког доктора? Љуштине, добро. То ћете Ви кад дођете на ред. Кажите тужиоце?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја не знам да ли ту се види или не види потпис, али уколико је садржина иста, а потпуно је иста садржина, значи, реално се могло догодити као што се догађа и нама, да у више примерака, један број примерака потписан, други није, и да је у списима остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо ми да упоредимо, на предлог браниоца у сваком случају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То може да се види из оригинала списа, ја исто имам копију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ми имамо копије, и ми смо копирали за одбрану. Ми ћемо то као Ваш предлог, то је евидентирано и ми ћемо да одлучимо да то видимо како ћемо да упоређујемо. Да ли још, шта ћемо још да питамо сведока?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа тужилац, браниоци изволите?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала, јел дозвољавате непосредно или преко Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала. Господине Гламочлија, ви сте прочитали записник о увиђају који Вам је тужилац предочио?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Јесам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И тврдите да та садржина коју сте овде прочитали, није садржина која одговара Вашим сазнањима?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не. Тврдим, да, није то оно што.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Као и да нисте Ви то лице које је учествовало у увиђају на овај начин и сачинило овај записник?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, нисам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сам ја то добро разумео?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да будемо јасни, да не буде да ли би могло или не би могло?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Нисам уопште вршио увиђај, нити сам потписивао увиђај.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: На примерку који ми имамо као одбрана, нема Вашег потписа, стоји само Бјељац Ранко и Гламочлија Петар, без потписа, на тужилачком примерку стоје Ваши потписи, наводно?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Молим Вас децидирано се изјасните, да ли потпис који стоји поред Вашег имена, као Гламочлија Петар, руком исписан је Ваш потпис или није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Није мој.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала. Морам судија да рашчистим, зато што сте пет пута и Ви и тужилац питали једно те исто, и стиче се утисак да је сведок несигуран у томе, а ја сам разумео сасвим нешто друго, и питање шта би било кад би било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека одговори сад јасно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Надаље господине Гламочлија, Ви сте колико сам разумео били службеник, односно радник полиције који је завршио Средњу полицијску школу у Загребу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Јесам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Могу да сматрам да сте школован полицајац?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Оспособљен за обављање својих послова и задатака?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питајте Ви а закључке колико је сведок способан?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја питам, да ли је он способан да обавља своје послове. Да ли сте тада имали неких сметњи психичких и било шта друго?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Нисам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Реците ми овако, у току Вашег обављања посла полицајца, претходно у Републици Хрватској и у време СФРЈ затим од времена рата у Републици Српској Крајини, да ли сте видели записник који нема службену ознаку, односно број?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: О увиђају и непотписан записник?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте видели службену белешку о службеној радњи коју обави овлашћено службено лице у одређеном предмету а да њему нема ознаке списка предмета или деловодног броја?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта се ради са белешкама и таквим извештајима о обављеним радњама?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Све се уведе у једну књигу у коју има број и тај број се ставља на службену белешку и иде уз списак остале које су прикупљене.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, постоји ли и да ли мора да постоји ознака службеног списка на таквим белешкама?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Мора.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли мора да постоји службена књига у којој се воде такви записници?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Постоји.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како објашњавате да у конкретном случају ни на једном од ових белешки не постоји службени број?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, то није ишло, не знам, немогуће. Једино ако није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели да има код тужиоца број или нема, на овом записнику о увиђају?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Нема број, нисам гледао, можда има, нисам гледао, нешто пише али то није тај број. Јер број је био са три цифре и на крају година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који број је био са три цифре?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Рецимо, 111.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, за овај случај је био број?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, не знам који је био за тај случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Кажем пример, број је био са три цифре кроз године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што са три цифре?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам, тако се заводио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите браниоче, јесам ли Вас прекинула?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Управо то проверавам, ово што потврђује ово. Судија, следеће питање у односу на оно што је сведок данас изјавио, реконструкција коју ми данас први пут чујемо овде, мислим да смо врло олако сви прешли преко ње. Када је, можете ли да се сетите, када је тачно та реконструкција рађена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је сведок 15 дана после.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: 15 дана, отприлике.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 15 дана после овог. Да ли то може да значи да је рађена и у новој години, дакле '92.године?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја мислим да је рађена.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Имајући у виду датуме које Вам је судија предочила?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја мислим да је рађена у новој години, почетком.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли Ви били присутни и видели ова два лица која сте говорили, да су приведена, односно да су учествовала у реконструкцији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На која два лица мислите?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Говорим о Грубјешићу и о доктору Љуштини, које је помињао а за које нисмо знали.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја сам обезбеђивао исто лице места, ја и један млади колега док су они вршили реконструкцију.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је то трајало?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па негде око пола сата отприлике.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У ком својству су Грубјешић, по Вашим сазнањима, Грубјешић и доктор Љуштина дошли на то место?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па тад се већ прикупило података да је убојство извршио Грубјешић.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А у ком својству је Љуштина био, по Вашим сазнањима?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па биле су неке приче да је то убојство наручено од стране Министра здравља и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био Министар здравља?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Љуштина. И тада врха у Слуњу, тог Ратног председништва у коме је био Грубјешић.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Помињали сте Ваш разговор из службене белешке које сте обавили са лицима из Дома здравља, рекосте неколико медицинских сестара?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико сам разумео, четири, пет?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Пет.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли Ви лично са свима њима обављали тај разговор?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја и Ранко Бјељац.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бјељац Ранко и Ви?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли о томе сачинили службене белешке?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Направили.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Или извештаје?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Сачинио службене забелешке.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли Ви лично потписивали те службене белешке, које сте Ви сачињавали?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Лично, лично сам потписивао ја те.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли и један потпис који Вам је овде данас презентираан је Ваш потпис?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, ни један, моје име и презиме на словима било пуно «Гламочлија Петар» и читко, није било скраћено.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ја имам предлог за колегу тужиоца уколико се у судским списима или тужилачким списима, ми немамо у овоме што смо копирали спис, налази било која белешка са потписом сведока Гламочлије, да му се предочи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све смо му предочили што имамо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли то значи да у списима ми немамо ни једну белешку о саслушању ових лица, односно узимање информација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо, немамо. Каже човек да је остало запаљено тамо.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То је остало запаљено, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су '95., да су запаљени списи.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А одкуд ово?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Али предмет је био сав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је из суда у Глини.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Упућен за Глину, куд је с тим предметом ја.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија само секунд да погледам из исказа једног сведока што бих предочио овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Ако Ви кажете да је од када сте се запослили, завршили школу и запослили се као полицајац, сваки документ у полицији, везано за свако кривично дело, значи имао код себе евидентиран број, потпис, деловодни број, ознаку списка и тако даље, хоћете да ми кажете, да је таква пракса била и у време ратних дешавања?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су се потпуно на тај начин, идентичан значи, као и у мирнодопским условима евидентирала кривична дела и радило на откривању учинилаца кривичних дела?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да ми кажете онда, ко је радио као полицајац, и ко је те послове обављао у Слуњу пре него што сте Ви дошли?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Пре него смо ми дошли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, пре него што сте Ви дошли, тамо 16.новембра, односно као што кажете?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па радили су, полиција из Хрватске, полиција из Хрватске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви нашли та документа, књиге и тако даље, где ћете уписивати те списе?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То смо имали из своје, из Војнића добијали, јел Војнић је пре рата имао полицију, и само смо пренесли документа сва та и књиге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли установили нову књигу за вођење списка?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Нову, нову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког дана?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Од првог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је тај први дан?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Кад смо ушли у Слуњ, не знам сад који је датум, први дан кад смо ушли у Слуњ, ушли смо поподне, од сутри дан су водиле књиге и све, извештаји и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама каже овде, сведок Мане Чокеша, који је био тамо у то време, на неком вишем рангу него Ви, да тај деловодник и списи нису установљени одмах?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него тек касније?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да те књиге нису донете одмах, нити је таква евиденција одмах могла да се успостави обзиром на ратна дешавања, обзиром на то да нисте имали ни зграду, ни опрему?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Нисмо имали зграду, нисмо имали опрему, али књига је била од првог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико нам не каже такође за фотоапарат, само нам Ви кажете да је био фотоапарат с којим су се сликале ствари? Тамо овај, заправо кад се вршио увиђај на лицу места?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Тај фотоапарат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни један полицајац који је овде саслушан не каже?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Тај фотоапарат сам ја донесо у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је тамо био задужен с тим фотоапаратом?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Љубан, како се презива, из Кремена, он је био крим.техничар у Слуњу, и кад смо ишли овамо он је хтео да га баци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била фото радња тада, у Слуњу или где?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Била је у Слуњу и у Војнићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте израђивали тамо фотографије?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Он, он је био задужен за тај апарат и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми још за ову реконструкцију, у које доба дана, односно ноћи је вршена реконструкција?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Вршена је у јутро, до подне отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дневним или у ноћним условима?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У дневним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сведок је овде поменуо пошто смо то констатовали, само сам хтео да се утврди и због записника, односно транскрипта да нема ни једне ове службене белешке за које он тврди да је сачинио након обављених разговора са медицинским особљем у Дому здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, нема.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сведок Маријана, медицинска сестра, он је рекао Марија, Ви сте га исправили да ли је могуће да је Маријана, он је рекао да је Маријана.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поменули сте, каже била с доктором, тако сам ја овде записао. Шта то значи?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Она је живела у истом стану са доктором.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесу ли они били у некој вези?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па причало се да јесу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да је живела у истом стану са њим?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како Ви то знате?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па знам, од првог дана знам, јел живио сам и ја са једном хрватицом, медицинском сестром у стану до доктора Крушића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је радила у Дому здравља?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Јесте.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поменули сте овде да је она имала некакве претње. Како је то Вама познато, какве претње, од кога претње, писма, телефонске, какве, разјасните нам то?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То ми је пренесла ова медицинска сестра с којом сам ја живио. Пошто су оне биле јако добре, радиле су пре рата заједно, ја сам једном дошао с Вељуна, био сам једно недељу дана на Вељуну, радили смо доле нешто и кад сам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Говорите недељу дана по овом догађају?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, да, одмах други дан сам ја отишао на Вељун, ја уопште нисам био у Слуњу, радио сам моје послове на Вељуну, прикупљали, а моји су отишли на терен прикупили податке у вези тога. Ја сам долазио повремено у Слуњ, али након десетак дана кад сам дошао горе, онда ми је речено да Маријана има претње.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли Вам је рекла од кога има претње, какве претње?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па претње да ће је убити, у вези неких пара од доктора Крушића.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У вези пара од доктора Крушића?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да. И онда смо ми договорили са Маном Чокешом, мимо знања надређених командира и било кога из Кризног штаба, пребацили смо је на границу, пункт УНПРОФОР-а и предали је Хрватској полицији.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То сте Ви учинили?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја, ја и Мане Чокеша.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Знате ли како се она презива?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Неке ближе њене податке?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Маријану?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маријана Оштрина?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Оштрина, Оштрина.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хтео сам да питам да ли сведок зна.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Оштрина, сетио се сад, не могу да се сетим свега.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Чекајте, кад се овај догађај одиграо, где је она живела?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Живела је у згради поред Дома здравља.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А стан?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Стан је ту у тој згради, на другом спрату.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, стамбена зграда у којој има стан?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Се налази до Дома здравља?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: До Дома здравља.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Извињавам се, ово стварно први пут чујем.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: До Дома здравља.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је далеко то?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: На улазу, како се попнеш уз једно брдашце, с једне стране је зграда и ту је стан, напред се иде у Дом здравља.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико је удаљено то од Дома здравља?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам, дал има 30 метара, 50 метара. Ту сам и ја становао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај стан који сте чували или неки трећи стан?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте спавали у хотелу, а били сте у Вељуну, а држали сте стан од неког Хрвата и живели са неком женом која је радила у Дому здравља?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И обављали службене разговоре, па неко трећи писао службене белешке, мислим, како је то све могуће?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па тако је било, можда то нисам требао спомињати, јер то је мој приватни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте били у Вељуну а обављали разговоре са овим људима у Дому здравља?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Није била намера и стварно све ове податке које дајете.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То је мој приватни живот, можда то нисам требао спомињат, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, шта приватни, ја сам Вас питала где сте Ви живели, Ви кажете спавао сам у хотелу а чувао сам стан од неког Хрвата?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свога пријатеља, онда ми кажете био сам у Вељуну по цео дан. А шта сте Ви долазили у Слуњ да спавате у хотелу, а радили у Вељуну?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ми смо имали оделење од 26 људи на Вељуну, стационарано у Вељуну. То је било оделење милиције које се налазило у једној викендици, у викенд насељу, ја као командир оделења морао сам бити сваки дан у Слуњ, или уколико је посао захтевао на Вељуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то значи физички где Ви спавате?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па некад сам спавао на Вељуну, некад у хотелу, некад у стану а некад код ове медицинске сестре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је њен стан?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: До доктора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тај од Хрвата који Ви чувате?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је то неки трећи стан?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, то је други, то нема везе са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел имала још нека сестра из Дома здравља ту стан где и доктор, односно њени родитељи?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па била је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте њено име да кажете, само кажите јел имала или није имала ту стан?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имала је?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то није иста зграда у којој сте Ви чували стан?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, ова зграда где сам ја чувао стан то је на брду изнад станице милиције на другу страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад сте онда физички обављали те разговоре ако сте били у Вељуну, па дођете у Слуњ, да се јавите, а некад спавате тамо, некад овамо и то, кад сте физички обављали разговоре са тим људима у Дому здравља?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја сам разговоре обавио одмах ту вече, са свим сестрама које су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вече сте одмах завршили разговор?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Одмах сам ја обавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које вече?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То кад се десило то убојство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико сати?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, навече сам ја то завршио и све су биле забиљешке написане и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре или после вршење увиђаја?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: После увиђаја, после увиђаја, тад сам ја отишао одозго са обезбеђења, ја сам одмах отишао у Дом здравља, и узео изјаве од медицинских сестара и онда се дошло до податка да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли узели изјаву и од те сестре с којом сте живели?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, онда је била радила у генетици, она није била тад, онда је радила до три сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које сте онда, како сте извршили онда селекцију, то нам нисте објаснили, тих људи с којима сте разговарали?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Све која су затечене тада, које су радиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су затечене тад кад сте дошли да разговарате?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте тражили неку евиденцију ко је био то вече ту?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја сам дошао ту вече, ја сам и нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које вече, кад, увиђај је обављен после тога и дошли сте увече?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте утврдили ко је био то вече када је доктор одведен, ко је био ту?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Било је пет сестара, кад је доктор одведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам како сте утврдили колико је људи било то вече и ко је то био?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Било је пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Пет сестара, ја сам с њима обавио разговор, са све пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма ко Вам је рекао да је било баш њих пет ту?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па обавио сам разговоре, ја сам дошао у Дом здравља да обавим разговоре и обавио сам разговор са пет сестара, и написа забиљешку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тих пет сестара је било и то вече када сте Ви дошли да разговарате и оно вече кад је доктор одведен?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То је исто вече, ми се не разумемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не разумем Вас уопште?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То је исто вече, кад је доктор одведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Значи кад је доктор одведен, након пола сата, четрдесет пет минута ја сам већ био у Дому здравља и обавио разговор са пет сестара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви кажете да је доктор одведен, Ви сте добили обавештење да је доктор убијен, ишли сте обезбеђивали тамо лице места док је дошла увиђајна екипа, вратили се и обавили, то је све било тамо?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То вече, то је било значи на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било све те ноћи, то вече?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ту вечер, након сат времена, сат и нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према овде записнику о увиђају, увиђај је обављен у јутарњим часовима, а не ноћу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам ја то, ја знам да сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел по дану вршен увиђај или по ноћи?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Вршен је, ту вече је вршен увиђај, да ли су сутра настављали вршит увиђај то не знам, сутрадан, али ту вече је вршен увиђај од стране крим.техничара из Слуња, можда је сутрадан вршен од стране крим.техничара из Војнића, то не знам, јер ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у колико сати сте Ви разговарали са тим људима у Дому здравља?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па негде до поноћи отприлике, један, два сата по поноћи су биле, већ забиљешка састављена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте их куцали?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А секретарица?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту ноћ?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Куцала одмах у станици?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па ту смо ми били сви, ту смо спавали у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била ту нека сестра Милка?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Сестра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милка?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Није. Презиме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сијерић Милка?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту ноћ је била ту?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је обично сестара дежурало ноћу у Дому здравља?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па две су дежурале преко ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је те ноћи било пет, ако је?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То је још, па то је било радно време још, оне су требале ићи у десет сати кући, ја сам дошао пре десет и задржао сам их док нисам обавио разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И догађај се одиграо пре десет сати?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви добили обавештење пре десет сати?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Оне су радиле до десет сати, ја сам већ у десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, добили сте обавештење да је доктор лишен живота пре десет сати?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам сад, дал је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте Ви после тог догађаја обављали информативни разговор?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: После догађаја сам ја обављао разговор, то знам сигурно, сад, сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поуздано се сећате свега тога, обзиром да имамо овде да је дојаву овај Магдић Петар обавио у 08.30 ујутру?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У осам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је пронађен леш, да?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, то ми је први глас, како од осам ујутру, а ја сам ишо навече на увиђај, обезбеђива лице места. Па онда једино да се убојство десило ујутро а мене послали поподне да вршимо осигурање лица места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми овде, нама сведоци кажу да је у Дому здравља био само доктор, неке тамо особе које нису имале где да бораве, па су ту спавале и од сестара да та рецимо Милка, те ноћи није дежурала?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Како није дежурала, можда те ноћи није. Јел знате шта је сад ту, доктор је одвежен навече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Како је онда вршен увиђај ујутру у осам, није ми то, не знам. А да ли је ту записник са увиђаја од јутра или од навече?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама јавио да је доктор убијен и у колико сати?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, мене је назвао командир, ја сам био на пункту патроле код бензинске пумпе у Слуњу, и он ме је назвао да дођем у станицу и онда ми је рекао да је убијен доктор Крушић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И Ви се вратите у Дом здравља и обављате информативни разговор?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или прво обезбеђујете?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, ја одлазим одма горе, на лице места и задржавам се пола сата док долазе крим.техничари из Слуња и увиђајна та екипа и ја одлазим назад у Дом здравља, узимам изјаве од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код затичете, само ако су ту на списку немојте да кажете њихова имена?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него кажите «А», «Б», «Ц» и онда кажите имена оних осталих?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, нисам сигуран, мислим да је била особа «Б».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Мислим да је била, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: И још четири сестре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од којих је?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: И пета ова, како сте звали, Милка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи особа «Б», сестра Милка и још четири?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шест сестара укупно?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Она је била главна сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шест сестара укупно?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Пет сестара и главна сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, пет сестара и главна сестра?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ког још затичете ту?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја мислим да је био доктор, неки добровољац, али по војним питањима, значи није радио у Дому здравља, као цивил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми рекли још, ја ћу браниоца сада да, бранилац се припрема. Нисте ми рекли, јел било тамо кревета да могу да се сместе неки људи да спавају, да?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим болесници, јел било болничких соба?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па било је ја мислим две, три болничке собе, где су спавали те ноћне смене које су остале због дежурства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја питам за болеснике, да ли је било соба?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било болесника, рањеника и остало?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте Ви обављали разговор?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам то. Можда је било, можда није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел био Љуштина ту кад сте обављали разговор?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Тада није, он је дошао касније, са њим ја нисам обавио разговор, ко је обављао ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде саслушани сведоци кажу да је само једна сведокиња од сестара била ту, да Љуштина није био ту, да су ту била нека лица која су спавала и да су ту били полицајци који су обезбеђивали Дом здравља?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Љуштина није, Љуштина није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико не спомиње да је то све било у време до десет сати, док није почео тај полицијски час и да је у Дому здравља било пет сестара плус главна сестра. То Ви сада први пут кажете? Време догађаја такође нико не опредељује, на ово време како то Ви кажете?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када сте се вратили са овог обезбеђења лица места, дакле говоримо о овој вечери или јутру?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Вече.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Вечери. Значи сигурни сте да је била ноћ?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Сигуран.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То сам хтео да чујем. Поменули сте мало час, односно мало пре у свом несметаном излагању да сте палили некакву ватру, ако сам добро разумео?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, то се палило да се боље види, пошто је грмље било ту где смо ми вршили обезбеђење.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: На лицу места?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: На лицу мјеста па једно 50 метара смо упалили доље ватру, јер још није било сигурно, онда било да не би неко нас напуцао из ватре, и не знам ко још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче само да питамо сведока, Ви сте рекли први пут да је било светло ту испред ресторана «Сузи», сад кажете ватру, шта је било, светло или ватра?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Светло је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте улично осветљење, да не преслушавамо сад?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, али ово је иза ресторана, иза ресторана где има једно брдашце и гдје је шибље, грмље, шумица нека и ту смо ми на једном пропланку запалили ватру да би видели прилаз с те стране да нам не би ко дошао с леђа.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам чуо ватру, али нисам схватио исто као и Ви да се о томе ради. Дакле, враћате се у Дом здравља, погледајте сада поново списак сведока, да ли тада у Дому здравља затичете сведока «А» и сведока «Ц»?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли постоји могућност да су они негде били а да их Ви не видите, или Вам је неко указао, они су ту спавају или тако, било шта друго?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Можда, али тада кад сам ја дошао и Бјељац Ранко смо дошли у Дом здравља, они нису били горе тада, значи ту вече. На улазу у Дом здравља био је један млади полицајац, али не они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није можда Бунчић?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, не могу се сетити, али био је.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи на улазу Дома здравља је био полицајац у униформи?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Млађи полицајац?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Млађи полицајац.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А сведок «А» и сведок «Ц» нису били у Дому здравља?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Затичете медицинске сестре са којима обављате разговор?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да се вратимо на ову реконструкцију коју сте помињали, петнаестак дана након овог догађаја. Јесте ли било какав, Ви лично, сачињавали извештај или неки документ у вези те реконструкције?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли Вам је познато, да ли је неко други то чинио?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Чинио је Бјељац Ранко.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта је то чинио?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Он је дошао до информације, ову што сам рекао, за доктора Љуштину и за Грубјеша, он је дошо до те информације, доктор је убијен од стране Грубјеша по налогу тадашњег Кризног штаба, то јест Грубјеша и Министра здравља, овога.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли имали прилике, јел Вам то. Извињавам се, сад сам већ побркао сва имена.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Бјељац?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бјељац. Причали сте или читали то?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Причао ми је и, читао нисам, али знам да је написао тај извештај и на основу тога извештаја се ишло на реконструкцију.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи, он је тај извештај сачинио пре реконструкције?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Јесте, пре, и онда то је ишло за Книн, из Книна је дошла наредба да се иде на реконструкцију, мимо воље Општине Слуња и начелнику центра.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поменули сте кривичну пријаву против Љуштине?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И поменули сте да је та кривична пријава, колико сам разумео, на институирање Кризног штаба или већ не знам кога повучена?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Повучена да. Није се ишло у јавност.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када је то било, јел то било ту око те реконструкције, након реконструкције, пре реконструкције, или касније?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То је било можда недељу дана после реконструкције, можда недељу дана, десет дана, није.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је то било сигурно пре марта '92?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Сигурно, сто посто.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја немам више питања судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да Вас питам, кад је формирана ова Република Српске Крајине, па је установљено то да је овај човек министар, мислим, кад су та министарства формирана?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не бих то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуда знате да је он министар?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па знам, представља се као да је Министар здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко, он Вама лично каже ја сам Министар, па га Ви зовете министре?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Тако се звао, и тако су га сви звали, е, дал је он био стварно министар или није, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да, откуд знате да је на инсистирање Кризног штаба повучена пријава, како то?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па чуо сам од Бјељца, јел он је дошао до тијех података, један из тог Кризног штаба, је најпре њега молио да повуче те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Бјељца, да повуче ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како може Бјељца, кад је он нижи у рангу од Вас и од Мане Чокеша?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Није он нижи у рангу од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, а од Манета?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Од Манета је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како кажете, Мане радио на том случају а неко моли тамо тог Ранка да повуче пријаву?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, њега су боље познавали него Мана, па су највероватније ишли код Ранка да питају Ранка. Код Мане, не знам, можда су питали Ману па Мана није хтео. Мене није пита нико зато ништа, ја сам то чуо од Ранка, али знам да је написана кривична пријава, то знам, и после кад сам чуо након неког времена да није уопште, да је само Грубјешкић осуђен и да је одвежен у Глину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има неког од тих сестара с којима сте обављали те ноћи разговор да је овде сада дошао у Србију после «Олује» или тај Ваш колега Ранко?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ранко је још тамо убијен, а од сестара једино ова «Б».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остале су све остале тамо?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Оппростите опет једна нова чињеница. Ранко убијен, кажете, када, где, како, под којим околностима, ако Вам је познато?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То није разјашњено, не знам, то није разјашњено, убијен је наводно у Вуковару, сад не знам. Никада није разјашњено његово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поводом ратних догађања или?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када је то било у односу на овај догађај, извињавам се?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: То је било па после овога можда, после овог догађаја једно шест, седам месеци, до годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неким ратним операцијама или као?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па наводно на ратишту у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам да ли је то евидентирано кроз те ваше књиге, списе и остало као неко кривично дело које је извршено, или у ратним операцијама то се није евидентирало?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, не знам како је то евидентирано то у Слуњу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А откуд он у Вуковару, шта је ће он у Вуковару?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, само знам да су га довели мртвог, да смо ишли на сахрану и да је тада причано да је убијен у Вуковару на ратишту. Наше јединице су ишле у Вуковар, колико се ја сећам, не могу са сигурношћу тврдит, али мислим да су ишле неке јединице. А да је Ранко ишао, то ми је био први глас. Можда је ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви тад радили па не знате да ли је човек отишао да ратује?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја сам радио на Вељуну, ја сам у Слуњ долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сваки дан долазите у Слуњ?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: По потреби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је човек с којим непосредно радите и онда од једном откријете да је он у Вуковару убијен и идете на сахрану?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја сам ш'њим радио непосредно по том предмету, ни по једном другом предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само за ово?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Само значи по том предмету, ја њега нисам виђао после тога, можда сам га виђао два, три пута на састанцима и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, бранилац је завршио или није завршио?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисам сигуран стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А бранилац Ђорђевић?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Толико тога има, много ствари има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда бранилац Ђорђевић има сада нешто?

АДВ.МИРКО ЂОРЂЕВИЋ: Немам, захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања. Изволите оптужени, да ли имате нешто да питате сведока? Само морате микрофону да приђете.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Питање би имао, на основу и оно кад сте га Ви питали, како сам ја могао да не знам да ли иде ко за нама, сад, како, на основу чега ја нисам споменуо Љуштину. Ја мислим да се ту виде чињенице, и од играња тога, те игре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви хоћете да сведоку предочимо да сте Ви рекли како сте били тамо заиста Ви, да је био овај сведок, ја мислим «А», да је био Грубјешић и да је био доктор?

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Тачно, да ја никако нисам мога знати за Љуштину ни за ове друге, како, ја сам тамо дошао радити, значи ја сам тамо био, ја не знам дал сам био десет, да ли више дан, да ли мање, значи ја сам био у Лици цјело време, од првог дана, од прије рата, почетка, и тако, дошо ради тих прелаза, тако, мене ставили на пункт да радим, на пункту, ја нисам то хтјео да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи предочава Вам оптужени оно што сам Вам и ја рекла. Он каже није био уопште тамо ни Љуштина?

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Јер ја уопште, сад чујем овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни ови, а он каже за себе човек да је био тамо и каже да је видео да се ово десило, али Љуштину, Цигу и ове друге не спомиње?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па не знам, ја знам.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Али ја нисам ни мого да их видим.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: По пункту, мојим, по пункту моје патроле што су узеле изјаву, то сам реко, и из Дома здравља су отишли Грубјешкић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Љуштина?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да. А, доктор Љуштина и тај Цига, они су се прикључили кад су ови прошли са паркиралишта испред Робне куће и након два, три минута на пункту су прошли једни за другим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је рекао да су били на паркиралишту испред Робне куће?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Рекао је који је, има тамо печењару државну, печењару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени Пашић, изволите.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Оно што сам причао ја, ја значи тако, ја никако нисам мого да видим, значи нема логике, јер и, јер сам се и ја нашо, значи ја гарантирам, ја потписујем 20 година робије ако каже тај што је у Загребу да мене зна и позна, да ме је икада видио и после и касније, тога. Значи ја сам ту био десет дана, не зна ме ни он, значи Ви сте видели да сведок ни један не зна мене, не позна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајете Ви Пашића?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Сад га познајем, а пре тога га нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели у Слуњу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Пре тога? Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре чега?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Пре убојства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после убојства?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: После сам чуо за њега и виђа сам га једно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Здравка Пашића пре данашњег дана негде, у Слуњу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У Слуњу пре данашњег дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Јесам, па виђа сам га ту и по Земуну, по Београду.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Послије.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Кад смо дошли овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То после не рачунамо овде у Земуну.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Али чињеница да, ово за мене, ово мени сад чудно, мислим ово што ја, јер ја нисам мого бит тај, како је тај систем био, ја сам био десет дана, ја сад чујем за то, њихову ту организацију која је та била, Љуштина, шта ја знам, ти пар који, тај Циго. То ја, јер ја кад смо ми отишли, прошли пункт, то се десило, ја не знам да ли је то било десет минута, и ја одлазим, и ја кажем шта радиш то, што направи то, стави мене, не знам ја, не знам, зашто, јер он је био стар човек, зашто, неки циљ је мора постојат, ја кажем што ти направи, он ћути, ја кажем мене истовари, ја сам изишо испред

ресторана, значи нисам ни отишо у болницу, до болнице, они су отишли, мене више никада, мене питала су два човека кажу чули смо погинуо је доктор, чули смо да си ти Пашићу ту био, ја кажем да, значи мене никада није нико ни пита, нит сам ја иша суду, нит сам ја ђе споменут, не знам ни. Тек послије чујем тако оно, мало, али мене није интересовало, све док ме ни је овдје затворило, ја нисам знао о том случају, јер ја нисам ишо за тим случајем нити ме је ко пита, ништа, није ме интересовало. Значи само што сам био тамо, што сам наишо, а да ли је ту неко стајао са стране, дал су они били са стране Љуштина и тај Циго, можда су они били у соби, можда је он био у соби, како је било, та врата отворена, та рупа вако, можда је он био у соби тај Циго, можда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи Ви понављате оно што сте рекли?

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Да ли је био са стране, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понављате Ви заправо своју одбрану?

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Ја гарантирам животом, животом да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите да ли овог сведока имате нешто да питате?

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Немам ништа, ја, јер не знам, ја њега нисам ни знао, ја њега знам овде у Земуну како смо дошли, можда смо се ми виђали, добар дан.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: После тога, после оно кад је мир био, трећа, друга, али сад у Земуну се знамо, а иначе тамо се нисмо знали пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли неке примедбе на његов исказ?

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или део његовог исказа?

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Немам ништа, јер ја нисам био, не знам ништа од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам, сада можете да седнете. Кажите, јесте ли хтели још нешто да питамо сведока, па да га опустимо?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сведок је покушао пар пута да наведе која су се лица налазила на овој реконструкцији коју је навео, коју је поменуо, за коју свакако чујемо први пут данас, јер нема трага у списима нигде, ја бар оно што сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, нема.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Мислим ми као одбрана нисмо могли да имамо такав траг. Да ли може сем Чокеша да се сети ко је још био и крим.техничара, ко је још био тамо на лицу места? Да ли можете неког лица из полиције?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Били су из Војнића то знам, тројица, крим.техничар, оперативац и да ли је возач, или је, шта је не знам, из СУП-а Војнић.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А је ли из Слуња неко био?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Био Чокеш.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Чокеша био? Кад су дошли, са ким су дошли, на који начин, Љуштина и овај, и Грубјешкић?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја мислим да је било негде око, јутро око, па око десет сати отприлике, и све је трајало пола сата можда, сви смо заједно испред станице у Слуњу кренули горе, ја сам одмах отишао на једну страну, колега на другу, због тог обезбеђења.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи, екипа из Војнића долази у Слуњ?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: У Слуњ.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И из Слуња кренете отприлике у овом саставу, четири човека из Војнића, Ви?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ја и мој колега смо ишли с мојим колима, они су ишли са једним колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која кола?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Службена кола, сад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да које марке?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Марке, онда су били стојадини и кечеве, сад не знам, стојадин или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ротационим светлима или без ротационих светла?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Службена, ротациона има, сад дал су га палили или нису, не знам, али службена кола.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажете пола сата је то трајало на лицу места?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па отприлике пола сата, више није сигурно, према мени.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте били удаљени 50 метара кажете доле и горе, и колега?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да обезбеђујете?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, само што сам успио видети, видио сам да су нешто мерили и кредом забиљежавали.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И Грубјешкић и Љуштина са њима?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И након тога кажете седам, или осам дана или десет дана, ако сам добро чуо, исправите ме, кривична пријава иде против њих?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, Бјељац је писао кривичну пријаву, и кривична пријава на захтјев Кризног штаба повучена.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немам судија више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо за сада завршили, имамо ту Вашу адресу ако буде требало, ево кажите тужиоце, али ако буде требало позваћемо сведока, он се ту неких дела врло детаљно сећа, неких не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том првом увиђају код те кафане, рекосте били сте Ви, ко још?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: И млади колега један, он је тек почео, након тога он је отишао негде да ради код војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не питам Вас за реконструкцију, него за ту ноћ, како Ви кажете на увиђају, били сте Ви и ко је још био од Ваших?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па тај млади колега, самном што је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам, он је након, можда месец дана
отишао у Слуњ, напустио је полицију и отишао је код војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли Бјељац био?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел био Бјељац?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли само ви, и да ли вас је неко возио од Ваших
колега или сте Ви, само сте вас двојица били?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Ишли смо нашим, мојим службеним
колима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само вас двојица сте били?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да. И онда је последије, после је дошо
Бјељац, после тога, и још неко је са њим дошо. Е, онда иза њих су дошли, та
екипа за увиђај, Љубан Шкорић и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на овој реконструкцији поред Вас, ко је рекосте
био, тај млађи колега?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само вас двојица?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Нас двојица смо били, он је био на цести ја
сам био иза ресторана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А име, да ли се сећате имена?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не могу да се сетим, он је био десетак,
петнаест дана радио и онда је прешао код војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужиоче ако буде требало. Ајде још једно, па
ако буде требало зваћемо сведока још неки пут.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тек је први пут јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек је први пут.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако сам Вас добро разумео, Ви изјаву нисте
давали ни пред којим државним органом, било Републике Хрватске, било
Републике Србије?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И ову изјаву коју данас дајете, прва изјава
коју Ви дајете?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Прва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо питали.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хтео сам само да видим да ли је истина, не
могу да верујем судија, ако толико записника и службених белешки, чак и
записника о увиђају, постоји њега као службеног лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо га сад потражили први пут, и прошли
пут смо чули да је он овде.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је, не сумњам да је тако, јер би имао
траг о његовом саслушању, али говорим о нечем другом. У тим Вашим
прикупљањима података, разговору са Бјељцем, са Манетом Чокешом, или

већ са ким, ко је радио у том случају, до момента подношења ове кривичне пријаве, да ли сте имали и један траг који је говорио да је Грубјешић убио доктора, односно пардон да је Пашић убио доктора?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, Пашића се није ни спомињало, није га се ни повезивали са тијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам питала браниоче.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кад је почело да се повезује са тим, кад сте чули о томе?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Па након дал је након два месеца, месец дана, не знам, отприлике се појавило само од једанпут приче да је Пашић узео пиштољ и убио, у главу да га је упуцао. То се појавила прича.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А нико од ових лица које сте, са којима сте радили није такву?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте имали информацију од Ваших колега који су обављали разговор са сведоком «А» и сведоком «Ц» да су помињали неку причу о Пашићу?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тада, у том тренутку, одмах након убиства?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо. Добро, за данас смо са Вама завршили. Да ли имате неке трошкове за данашњи долазак?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Добро ми дошло да се одморим мало од рада, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам можете да идете. Кажите, ајде таман да завршимо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поменуо је сведок да се са Пашићем виђао након ових догађаја, након доласка у Србију, ако сам разумео?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Да, да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли икада о овом догађају разговарали?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам сведока да ли је с било ким о овоме разговарао пре данашњег доласка.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам конкретно питао да ли је с Пашићем?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли још нешто да додате?

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Добро, можете да идете. Довиђења.

СВЕДОК ПЕТАР ГЛАМОЧЛИЈА: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо да завршимо сведокињу Коралија Анку. Добар дан, изволите станите ту.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се саслуша

Сведокиња КОРАЛИЈА АНКА

Кажите нам Ваше личне податке, име оца?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Мало, да мало предахнем. Коралија Анка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Рођена 05.05.1958.године Плашки Огулин-Хрватска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше пребивалиште?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Инђија, блок 44, ламела Б, улаз 4/22.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Доктор опште праксе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади и да ли уопште познајете оптуженог Здравка Пашића?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Здравка познам тако, у пролазу да кажем, није ми био никад пацијент, и не могу се сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте овде као сведок, као сведок сте дужни да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, при том не морате да одговарате на питања која би Вас и Вама блиска лица изложила кривичном гоњењу, знатној материјалној штети или тешкој срамоти. Сада треба да положите заклетву, текст је ту испред Вас, то члан 106.

Сведок упозорен, опоменут, након што је положила заклетву изјављује:

Прочитајте наглас.

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада нам реците, да ли сте '91.године, били у Србији или у Хрватској и шта сте радили?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Да Вам кажем хронологију, или да Вам само кажем да-не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажите нам хронологију?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Овако, била сам у Слуњу '91.године, до августа, не знам којег датума тачно, тада сам избегла у Немачку, из Немачке у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '91., сте дошли у Слуњ или сте августа отишли из Слуња?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Не, не, од '86., сам била у Слуњу до '91., значи у августу, не знам тачно датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у децембру 1991.године, били у Слуњу?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Не, била сам у Карабурми, у Општини Палилула, ја мислим тако, у Београду, као избеглица пријављена са дететом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте радили, били у Слуњу, да ли сте радили у Дому здравља као лекар или не?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Да, кад сам пре рата, и после рата сам се вратила '91.године у Слуњ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се вратили после рата?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Вратила сам се негде у јулу, нисам хтела да се замлаћујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу '92., или?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: '92.године, нисам се хтела да се замлаћујем са датумима, вјероватно би се сјетила, знате, оно нешто, коридор је био прекинут, па је отворен, па сам се тад вратила, кад ми је дете завршило школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је од лекара радио са Вама у Дому здравља Слуњ?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Сад само да се, радио је доктор Крушић, доктор неки Курузовић, али он је отишао пре мене, мислим да је и његова жена, сад се ја више не могу да се сетим, онда неки доктор Зинаић, не знам, не могу се сјетити, знам доктора Крушића с којим сам радила, с њим сам сарађивала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то био лекар опште праксе?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Он је био лекар опште праксе, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био човек који је правио неке грешке или неку дискриминацију у лечењу?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Ја о доктору Крушићу могу само да кажем све најлепше зато што смо биле добре колеге, и нисмо имали никад проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био Хрват или Србин?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Ја знам, мислим, тек после сам сазнала да је био Хрват, он није ни знао да сам ја Српкиња, нити сам ја знала да је он Хрват, то за нас није било битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је правио он приликом лечења неку дискриминацију по питању лечења?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Мислим да не, за моје знање не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је био тамо неки доктор Љуштина?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Е, за доктора Љуштину сам чула, јер ја тог доктора не познам, он није радио за време док сам ја радила у Слуњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после тога, јесте ли га затекли ту '92?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Не, '92., сам само упознала неку докторицу Слађану, али она је тако на кратко долазила, она је била неки добровољац из Србије, долазила и одлазила, не знам ни презиме, не могу се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли знате макар да нам кажете тај доктор Љуштина, шта је био, јел он био лекар судске медицине или неки?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Не, ја сам само чула да је доктор Љуштина био горе и нисам знала ништа о њему, не познајем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, да ли сте по повратку '92.године, сазнали да је доктор Крушић, да је настрадао?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Ја сам сазнала то у Београду, било ми је јако тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не тад у Слуњу?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: '92., године, када сам се вратила у Слуњ, у седмом месецу нормално да сам знала да је он погинуо, ја сам сазнала то у Београду, сазнала сам, преко телефона су ми рекли колеге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, '91.године?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: '91.године, било ми је страшно, зато што је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је јављено шта се десило са доктором?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Не, рекао ми је само да је доктор Крушић погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа везано за његов тај начин на који је он настрадао нисте чули?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Не, није ми нико хтео да прича о томе, ја сам '92.године, покушала питати чисто онако колегијално, видела сам да људи не желе о томе да причају и нисам хтјела да причам, да се распитујем, није ми то било ни значајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте неког од тих лица који су ту на списку испред Вас, означени именом «А», «Б», и «Ц», затекли када сте се вратили '92., или су они можда били када сте Ви отишли '91.године, у Дому здравља, или у Слуњу?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Овога, лице «А» не могу да се сјетим, лице «Б» њу сам затекла кад сам се вратила, лице «Ц» исто сам затекла кад сам се вратила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви поводом овога догађаја, односно лишавања живота покојног доктора Крушића, знате нешто што би требали сада да нам кажете или не?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Па ја не знам, кажем заиста не знам, и могу само да кажем да је он био добар колега, да смо се лијепо слагали, нисам ништа примјетила што би било у вези неког национализма и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо сведока који је рекао да сте Ви били тамо децембра '91.године, и да сте присуствовали прегледу леша покојног доктора?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Ја стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био сигуран али, и рекао нам је да се Ви овде сада у Србији, и тако?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Да Вам кажем госпођо судија, ја стварно не могу да верујем да је неко споменуо уопште моје име, и ја кад сам добила позив, ја сам и сада мало шокирана зато што стварно никакве везе с тим немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате још нешто да додате.

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Мислим, Ви можете да проверите у Црвени крст Палилула, дјете ми је на Карбурми било у школи, на поса на Дедињу, мислим, заиста немам потребе да би ја скривала се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да видимо да ли сад има неко нешто да Вас пита. Не, тужиоче не, браниоци.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел дозвољавате непосредно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала. поменули сте август месец '91.године?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Због чега сте тада отишли из Слуња, шта се то догађали, да ли се нешто догађало или сте отишли онако?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Овако да Вам кажем, био је то уторак, радила сам у смени са једним возачем и његовом женом и ситуација је већ тада била мало конфликтна и одлазили су Хрвати, одлазили су Срби, и човек ми је овак рекао, ја кажем Миле шта мислиш ти, каже ко гот има пара нек иде. Под «Б», ова госпођа, господична, госпођа, она је ишла за Немачку код кумова, позвала ме, ја сам рекла идем. Написала сам упутницу за своје дете да има акутни апендитит, да га возим за Загреб из Загреба за.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не мислим колико је када, небитно је, само кажем отишли сте?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Мислим то је истина.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Због затезања некакве ситуације на терену Слуња?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Па знате шта, било је тако, нормално тих националних претензија, није баш било пријатно, ја сам била лекар, звали су ме да идем, да на пример идем на неко ратиште, ја сам рекла куд ја баш, и тако, ипак сам била женско.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Само реците, ако сам добро разумео, Ви сте тада отишли заједно са сведокињом «Б»?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: За Немачку?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: За Немачку, и ја сам се вратила.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико добро Ви њу познајете?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Па медицинска сестра, познајем, како познајем, она је пуно млађа од мене, више сам познавала њене.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Из Немачке долазите у Србију колико сам ја?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Ја долазим а она не, долазим са сином 19.септембра 1991.године у Београду.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И остајете до?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Остајем до, јула, сад не знам којег датума.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: '92.?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: '92.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Када се поново враћате у Слуњ?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И у Слуњу да ли затичете сведока «Б»?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли сте са њом причали о том догађају?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Није ми хтела да прича, рекла сам Тања ајде ми ти испричај, баш ме интересује, каже боље да ништа не знаш, ето тако је. Да Вам кажем, то је био рат, људи су били под оружју, што се мање знало, то си био паметнији.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Помињали сте докторку по имену Зорица, или Зорана, како сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слађана.

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Слађана.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Слађана, извињавам се, ко је та особа, да ли је познајете?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Не бих пуно могла да кажем, знам да је била при, неки добровољац из Србије, мало смо се сусретале, она је више била у Србији него горе, удала се тамо код нас, за неког, исто не знам кога и отишли су.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Знате ли где је она сада, знате ли било какав податак њен?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Не, ништа не знам заиста од ње, зато што нисмо се дружили.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Презиме, или било шта друго?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли имате сазнања да ли је она можда била па да је дошло до пермутације код оног сведока у том периоду '91.године, помињући Вас?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Да Вам кажем, мој посао није био да ја истражујем нешто, кад сам била лекар опште праксе.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не, не, немојте, немојте молим Вас, да ли имате сазнања да ли је она можда била крајем '91.године у Слуњу?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Па како да ја нешто знам кад нисам била тамо, знате, како да ја сад знам да ли је она била, али ја нисам била тамо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У контакту телефоном, евентуално госпођо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Мислим да Вам кажем, Ви као да ја нешто.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немојте, немамо никакву сумњу у том правцу, него покушавамо нешто да сазнамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте да се осећате непријатно.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Неко је Вас поменуо госпођо?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Па мислим, тај који је споменуо верованто никог није познавао него мене.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сумња постоји да је пермутовао, да се ради о тој другој, због тога Вас питам да ли знате ко је та особа?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Не знам, заиста не знам, и не би могла о том коментарисати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна сведокиња и добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ништа друго, то је била намера судија, да помогнем, ништа друго. Хвала Вам немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви немате? Оптужени Здравко.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Немам неке примедбе, нит се ми знамо, а знамо се преко мајке моје, она је била срчани болесник и Ви сте је лечили.

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Умрла је у Инђији, да.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Причала је о њој, како је кад је, јер је била срчани болесник, кад је ишла доктору каже е она Анка ми је помогла, као старија жена и тако даље, ето једино тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви се знате, сведокињу из, овде из Србије, после '95.године.

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Преко мајке.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Мене мајка и отац умрли у мјесец и нешто дана, она је била.

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Код стрица становали, и његов стриц је мој пацијент и његова стрина, мислим то је истина, ја ту немам шта да кажем није тако.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: А пре тога се нисмо видели?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Па нисмо, ја не могу се сетити заиста, пошто сам гледала на сајту мало зашто ја то идем, и онда сам видела да је то у вези Здравка, добила сам позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви Здравка познајете од које године?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Па не познам га, опште се не могу га сјетити нако из пролаза.

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од које године се његови родитељи лече код Вас?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Они су се вероватно и пре рата и у рату и после рата, зато што су дошли у Инђију, ја сам у Инђији била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од које године сте Ви у Инђији?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Ја сам у Инђији од '95.године, десети месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они се значи после тога лече код Вас, после '95, или су се лечили и у Слуњу?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Пре рата, мислим да су можда и у рату долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Слуњу.

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Да, да. Јер ја сам у Слуњу почела да радим '85. године, негде тако у десетом месецу и до '91. године у августу и онда сам избегла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада мислите да су се његови родитељи лечили код Вас?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Па можда, да Вам кажем, чак можда и код доктора Крушића, зато што су та била села подељена, на пример мени је Фурјан припадао, а њему Вељун, Приммишље, Броћанац, то су била села која су, сваки доктор је имао своје село. Ето ја сам ишла у Фурјан, тамо су били сви Хрвати, а доктор је ишао у Вељун тамо су били све Срби. Значи нема уопште ништа ту што би било нешто сумњиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро имате ли још нешто да питате сведокињу?

ОПТ.ЗДРАВКО ПАШИЋ: Не, не, само кажем да ми је преко маме причала, каже мене је Анка помогла, старија жена, срчани болесник, каже е Анка ми је помогла оно кад чека или је позвала прије реда или како и на основу тога сам ја знао за Вас преко ње кад она каже Анка. То је жена била са села и то, кад јој неко нешто помогне вјеројатно да је признала то и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам седите. Да ли Ви још имате нешто да кажете?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Ја немам, ја сам ја мислим мени је стварно криво што тај сведок ме је поменуо, мислим откуда му уопште идеја да није размишљао о томе да ме ипак ме је трауматизирао, ипак то није било једноставно знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, верујемо да то није свеједно доћи пред суд.

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Мислим полиција ми долази на посао, мислим као, а знам да никакве везе немам са тим и да никако нисам повезана и да не могу да будем повезана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете да кажете колико су Ваши трошкови за данашњи долазак?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Па ја не знам. 500 хиљада динара због трауме. Зезам се, не знам, ви то знате колико то кошта, мене су довезле колеге са посла. Колегиница ради после подне и стотину проблема је наступило због мог доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате колико кошта карта?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Не знам колико, дошла сам са приватним аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 600 и ауто је онда мало више.

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: То је заиста мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове за исхрану.

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Ја мислим да би било негде око 2 до 3 хиљаде ако то Вама је логично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Карта аутобуска кошта 600 динара у оба правца. Ја Вас разумем да сте дошли аутомобилом и претпостављам да је то неких 1.000-1.200 динара, ја ћу Вам досудити данас трошкове, сад ми Ви определите

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И трошкове исхране у ком износу?

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Не, стварно не знам. Колико год ви хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро по одмери суда, износ од 1.200,00 динара.

Суд досуђује сведоку трошкове за долазак на суд и исхрану у износу од 1.200,00.

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Зато што ми је рекла ова госпођа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико би било гориво доде и нешто мало више. Добро. Сада можете да идете.

СВЕДОК КОРАЛИЈА АНКА: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исплатиће вам новац. Довиђења.

Да наставимо даље, да Вас обавестим шта је стигло, ви сте већ вероватно у међувремену добили записник о испитивању сведока Ане Полимац Крушић, одбрана, оптужени јесте добили. Нисте добили, јесте. Тужилац је ли добио? Јесте.

Ми смо добили осим тога и документ овде, читав овај спис из Одсека за борачку и инвалидску заштиту из Новог Београда за Пашић Здравка да је он у статусу ратног војног инвалида II групе, са 100% инвалидитета за стално, копију војне књижице овај орган не поседује, ми ћемо ово да ставимо у судски спис.

- **Констатује се да је из Одсека за борачку и инвалидску заштиту Нови Београд стигао досије за оптуженог П-580-131/99,**
- **те да је стигао записник о испитивању сведока Ане Полимац Крушић, па се исти улажу у судски спис.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо накнадно ове доказе као и неке друге које требамо да прочитамо када дође време за то. Да се договоримо шта ћемо даље. Да ли има неких других доказних предлога. Ми чекамо сада шта ће нам рећи Грубјешкић, односно где је он уопште на издржавању казне. За сада то нисмо добили и то ћемо вероватно то неког наредног претреса да добијемо такву информацију и неко изјашњење. Тужилац је ли има неке предлоге још евентуално нешто и онда ћемо да завршавамо и да закажемо нови термин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам, немам других предлога иза оних о којима смо одлучивали на прошлом претресу, а што се тиче ових списа из Окружног суда из Карловца, дакле понављам у току истраге су били сви комплетни списи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро погледаћемо то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледаћете ви судски спис, тужилачки спис па ћете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И оригинали списа, напомињем да је део списа који се води оном ознаком «прилепак 1» па тамо на даље, да су то комплетни

списи Окружног суда у Глини, почев од кривичне пријаве са службеним забелешкама па до вођења поступка и на крају прекида истраге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ми би имали један прво предлог, онда неколико ствари техничких које би ставили као предлог и као сугестију суду. Први предлог би био да се према Пашићу укине притвор имајући у виду његово здравствено стање, а без обзира на квалификацију кривичног дела морамо имати у виду и чињенично стање које ми овде у претресу утврђујемо на жалост мени се чини да ми тек почињемо ово да радимо. Место да се суди и да се пресуђује овако или онако, ми изгледа водимо истрагу овде, то ми тако данас бар изгледа после овог сведока. Мислим да апсолутно не постоји ни једна околност која би указивала да би Пашићев боравак на слободи угрозио вођење овог кривичног поступка на било који начин, почев од његове недоступности јер видите ради се о тешком војном инвалиду, човек је без ноге да не постоји никаква могућност да ће он побећи било где и лично сматрам да би његов боравак на слободи био повољнији по њега и у смислу прикупљања неких доказа које би одбрана у даљем току поступка могла и требала да учини јер на жалост овде је једна велика сумња у читав овај поступак, не пред судом, не у односу на наше тужилаштво, него да ова догађања и органе који су радили у преткривичном поступку у том тренутку. Дакле то је први предлог.

Што се тиче других предлога ја би молио суд да нам да неколико дана времена да након упоређивања са транскриптом данас саслушаног сведока ставимо одређене предлоге, ја их односно са колегом мало час смо се консултовали, имамо их сигурно, али хоћемо да прецизирамо да не бисмо ширили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, има времена.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је да не бисмо ширили и да не бисмо и суду и ово одузимали време на тај начин јер бисмо хтели да прецизирамо тачно евентуално које допунско саслушање ког сведока или суочење и тако даље би био наш предлог, стога бих молио да нам оставите времена и да не сматрате да немамо доказа у том правцу, имамо али бисмо молили да транскрипт што пре добијемо овај да би могли да упоредимо то што смо данас чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дактилобиро даје све од себе увек.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала вам судија немамо других предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала изволите ви. Да ли Ви оптужени имате неки предлог? Шта тужилац каже поводом предлога бранилаца да се оптуженом укине притвор?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сматрам предлог неоснованим и као и разлоге који су наведени за укидање притвора, што се тиче личности оптуженог а поготово што се тиче дела образложења браниоца у погледу оцене доказа и чињеничног стања на начин како је он то интерпретирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекаћете нас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Извињавам се, ја морам само да појасним, мислим да ме колега тужилац није разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тужилац разумео.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја не тражим и не ценим чињенично стање, ја само говорим да очигледно постоји могућност да ћемо у дужем временском периоду утврђивати још много тих чињеница у том смислу због дужине трајања поступка, а оцена зна се када долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо једно сад.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И молим вас и тај Хашки трибунал пушта оптужене као што је Рамуш Харадинај да се бране са слободе, немојте Ви бити толико бољи од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите сада и не коментаришите одлуке Међународног суда у Хагу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Што је то забрањено судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На суђењу да, а иначе не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Забрањено да поменем Хашки трибунал и његове одлуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него да не коментаришемо сада и да не везујемо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја их хвалим, ја помињем њихову праксу судску у овом делу. Чак и они то раде, немојте ви бити толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви хвалите суд у Хагу. Добро. Поводом одлуке о притвору, да. Ја кажем немојте сада да коментаришете, није забрањено, али нам одузима време. Сад ћемо 5 минута да одлучимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо за сада одбили предлог за укидање притвора имајући у виду што ишчекујемо ово из Хрватске, изјашњење овога Грубјешкића и начин на који ће он да буде саслушан, евентуално доведен овде. Као и због термина наредног претреса за који сматрамо да је онако релативно близу, да је релативно скоро одређен, то је 06. јун, је ли тако. И даље сматрамо да стоје разлози због којих је притвор против овог оптуженог одређен и продужен па ћемо онда, ви наравно у међувремену можете накнадно да стављате те претлоге.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес настави дана:

-06. 06. 2008. године у 09,30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тада ћемо видети шта је са Грубјешаћем. Ја морам да питам да ли ће извесни Вујичић Ненад од стране одбране или оптуженог или пак од стране тужиоца бити предложен овде као сведок да се саслуша. Вујичић Ненад? Да ли Ви оптужени знате ко је Вујичић Ненад? Не, да ли оптуженои зна ко је Вујичић Ненад? Молим? Знате ко је то.

Да ли ће та особа бити предложена да се саслуша, Ви не знате ни ко је то. То је извесна особа која пише овоме суду и жели да посети оптуженог иако каже са њим није ни у каквом блиском сродству али је исти каже пријављен на мојој адреси, Маршала Тита 6, Сланци. У том смислу. Молим? Па не знам ни ја да ли ће он бити предлаган, ако неће бити предлаган, ако оптужени нема. Он жели да посети оптуженог, он жели да посети оптуженог у притвору, разумете. Питам оптуженог да ли Ви.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија Ви нас питате у контексту Ваше одлуке да ли Ви да њему дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам, јесте, ја не знам уопште ко је тај човек.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ми стварно не знамо ко је човек и не знам да ли уопште икаква сазнања има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам да ли га оптужени познаје уопште, не могу да пуштам тек тако некога да иде код човека. Добро, ја то видим, да ли Ви познајете овог човека, је ли Вам то пријатељ шта Вам је?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи нема везе са овим догађајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у извесном смислу фамилија, нема везе са овим делом. Добро. Онда ћете Ви Вујичићу да се јавите тамо, добићете дозволу.

Добро.

Довршено.

Записничар

Председник већа-судија